

**Bestemmingsplan
Ondergrondse Hoogspanningsverbinding
Landelijk Gebied Koggenland**

**Vastgesteld 7 september 2015 /
19 december 2016**

Gemeente Koggenland

Versie	0.4
Datum	19 december 2016
Opdrachtgever	TenneT TSO B.V.
Projectleider	C. Bentvelzen
Auteur(s)	V. Wattenberg
Verspreidingslijst	

Versielog	Versielog	Datum	Auteur	Opmerking
	0.1	23-12-2014	V. Wattenberg	Ontwerp (concept)
	0.2	06-01-2015	V. Wattenberg	Ontwerp (eindversie)
	0.3	30-09-2015	V. Wattenberg	Vaststelling (eindversie)
	0.4	16-09-2015	Rho Adviseurs	Aanpassingen Hfdst 6 en 7 ivm Herstelbesluit

Inhoud

1	Inleiding.....	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Achtergrond.....	3
1.3	Geldend juridisch-planologische regime	4
1.4	Ligging en begrenzing plangebied	5
1.5	Leeswijzer	6
2	Het plan	8
2.1	Bestaande situatie.....	8
2.2	Toekomstige situatie	8
2.2.1	Aanlegfase	9
2.2.2	Gebruiksfase	11
3	Beleidskader	12
3.1	Nationaal beleid	12
3.2	Provinciaal beleid	13
3.3	Gemeentelijk beleid.....	14
4	Tracékeuze	15
4.1	Nut en noodzaak	15
4.2	Tracékeuze	15
5	Milieuhygiënische toelaatbaarheid	21
5.1	Vormvrije m.e.r.-beoordeling.....	21
5.2	Aardkundige waarden	22
5.3	Archeologie	23
5.4	Bodem.....	25
5.5	Elektromagnetische velden	26
5.6	Externe veiligheid.....	27
5.7	Flora en fauna	28
5.8	Geluid.....	29
5.9	Kabels en leidingen.....	30
5.10	Luchtkwaliteit	30
5.11	Milieuhinderlijke bedrijvigheid	30
5.12	Natuur	31
5.13	Explosieven	34
5.14	Water	35
6	Juridische planbeschrijving.....	37
6.1	Opzet bestemmingsplan	37

6.2	Bestemming	37
7	Uitvoerbaarheid	39
7.1	Financiële uitvoerbaarheid	39
7.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	40

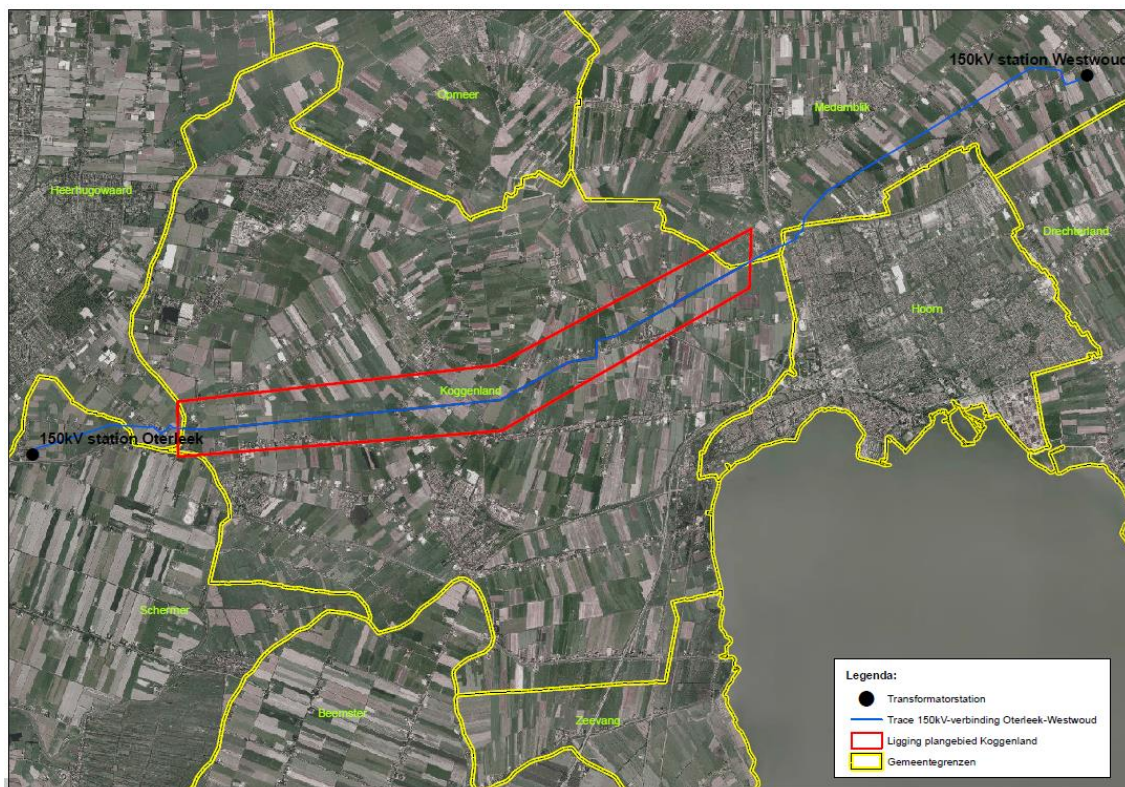
BIJLAGEN

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Bij de Elektriciteitswet 1998 (E-wet) is TenneT TSO B.V. (hierna: TenneT) aangewezen als de beheerder van het landelijk hoogspanningsnet. Op grond van de E-wet heeft TenneT de wettelijke taak het landelijk hoogspanningsnet in werking te hebben en te onderhouden, de veiligheid en de betrouwbaarheid ervan te waarborgen en te herstellen, te vernieuwen of uit te breiden. Op grond van de E-wet ziet deze wettelijke taak ook op netten met een spanningsniveau van 110 kiloVolt (kV) of hoger. Het gaat daarbij om boven- en ondergrondse hoogspanningsverbindingen.

Wil TenneT in het gebied tussen Oterleek en Westwoud kunnen voldoen aan haar wettelijke taken als netbeheerder dan is het noodzakelijk om de bestaande transportcapaciteit uit te breiden. Hiertoe is TenneT voornemens een nieuwe ondergrondse 150kV-verbinding tussen de transformatorstations Oterleek en Westwoud aan te leggen, in werking te hebben en te onderhouden. Het gehele tracé van de ondergrondse 150kV-verbinding heeft een lengte van ongeveer 21 km en is met een donkerblauwe lijn opgenomen in afbeelding 1.1. Het gedeelte van het tracé dat in de gemeente Koggenland wordt aangelegd, is weergegeven in de rode omkadering in afbeelding 1.1.

Afbeelding 1.1: Gehele tracé 150kV-verbinding Oterleek-Westwoud (donkerblauwe lijn) en het gedeelte van het trace dat in de gemeente Koggenland is gelegen (rode omkadering)

TenneT is initiatiefnemer van de aanleg van de ondergrondse 150kV-verbinding en streeft ernaar de verbinding in de tweede helft van 2016 gerealiseerd te hebben en in beheer te nemen. Reddyn B.V. (hierna: Reddyn) is de *service provider* van TenneT en bereidt de aanleg van deze verbinding voor.

1.2 Achtergrond

De voorbereidingen voor de aanleg van de 150kV-verbinding zijn in 2008 gestart als een project van Nuon. Na de afsplitsing van het netwerkbedrijf van Nuon in 2008 is het project voortgezet door Liander, een

regionaal netwerkbedrijf. In 2009 werd Liander - net als de andere regionale netbeheerders - verplicht haar bestaande hoogspanningsnetten van 110kV en hoger over te dragen aan de landelijk netbeheerder, TenneT. Hierdoor werd de aanleg van deze verbinding een project dat TenneT diende uit te voeren.

Liander en TenneT hebben overlegd over de implicaties van de overdracht van het project. Om de overdracht niet onnodig te compliceren, is ervoor gekozen de technische, praktische en financiële uitgangspunten te handhaven.

Voor deze plantoelichting zijn voornamelijk de technische uitgangspunten van belang, omdat deze invloed hebben op het ruimtebeslag dat door de verbinding wordt ingenomen. Een beschrijving van de technische uitgangspunten is opgenomen in hoofdstuk 2.

1.3 Geldend juridisch-planologische regime

Algemeen

Uit hoofde van haar wettelijke taak voert TenneT het beleid dat voor de aanleg van nieuwe delen van het landelijk hoogspanningsnet - zoals de onderhavige ondergrondse 150kV-verbinding - planologisch ruimte wordt gereserveerd en de ligging van hoogspanningsverbindingen ook planologisch wordt veiliggesteld.¹ Bij ondergrondse hoogspanningsverbindingen zijn immers gewichtige belangen betrokken, zowel uit het oogpunt van energievoorziening als uit een veiligheidsoogpunt.² In dit kader spant TenneT zich permanent in te bewaken en te bewerkstelligen dat in ruimtelijke plannen het noodzakelijke juridisch-planologische regime voor het tracé van de hoogspanningsverbindingen wordt verankerd teneinde het net in stand te houden en de functionaliteit van deze verbindingen te behouden.

Wanneer in de ruimtelijke plannen het noodzakelijke juridisch-planologische regime ontbreekt, stuurt TenneT aan op een wijziging van het geldende ruimtelijke plan of wordt een omgevingsvergunning voor planologisch strijdig gebruik aangevraagd.

De betrokken gemeenten Schermer, Heerhugowaard, Koggenland, Hoorn, Medemblik en de provincie Noord-Holland hebben tegen de achtergrond van dit beleid beoordeeld of de ondergrondse 150kV-verbinding al dan niet past in de juridisch-planologische regimes, zoals die zijn vastgelegd in de geldende ruimtelijke plannen.

Uit de beoordeling komt naar voren dat de ondergrondse 150kV-verbinding past in de juridisch-planologische regimes, zoals die zijn vastgelegd in de geldende ruimtelijke plannen, van de gemeente Medemblik en de provincie Noord-Holland, maar niet in die van de gemeenten Schermer, Heerhugowaard, Koggenland en Hoorn. In overleg met de betrokken gemeenten en de provincie Noord-Holland is ervoor gekozen de verbinding per afzonderlijke gemeente juridisch-planologisch in te passen. Dit heeft geresulteerd in een verankering van de ondergrondse 150kV-verbinding in het nieuwe bestemmingsplan voor het landelijk gebied van de gemeente Schermer en Heerhugowaard. Bij de gemeente Hoorn wordt een aanvraag om een omgevingsvergunning voor planologisch strijdig gebruik ingediend. De gemeente Koggenland, ten slotte, herzielt gedeeltelijk het geldende bestemmingsplan "Landelijk gebied", door middel van dit bestemmingsplan.

Gemeente Koggenland

Daar waar het tracé van de ondergrondse 150kV-verbinding het grondgebied van de gemeente Koggenland kruist, geldt het juridisch-planologische regime zoals dat is vastgelegd in de volgende ruimtelijke plannen:

¹ Het spreekt voor zich dat het feit dat TenneT in principe ook zakelijk recht overeenkomsten vestigt, geen afbreuk doet aan het belang van een goede ruimtelijke regeling.

² *Bouwwrecht* 1984/893; *AB* 1985/48.

- Het inpassingsplan “Westfrisiaweg”, zoals vastgesteld door provinciale staten van Noord-Holland op 16 juli 2012.
- Het bestemmingsplan “Landelijk Gebied Koggenland”, zoals vastgesteld door de gemeenteraad van Koggenland op 27 juni 2013.

Zoals reeds beschreven, past de ondergrondse 150kV-verbinding in het juridisch-planologische regime zoals dat is vastgelegd in het inpassingsplan “Westfrisiaweg”. Een afzonderlijke (ruimtelijke) procedure is voor dit gedeelte van de verbinding dan ook niet vereist.

Het juridisch-planologisch regime zoals dat is vastgelegd in het bestemmingsplan “Landelijk Gebied Koggenland” laat de ondergrondse 150kV-verbinding niet toe. Een gedeelte van het tracé van de verbinding valt weliswaar binnen de dubbelbestemming ‘Hoogspanningsleiding’, maar de planregels die gekoppeld zijn aan deze dubbelbestemming zien louter toe op de bescherming van een *bovengrondse* hoogspanningsverbinding.

Om de ondergrondse 150kV-verbinding in de gemeente Koggenland planologisch mogelijk te maken, wordt het juridisch-planologische regime zoals dat is vastgelegd in het bestemmingsplan “Landelijk Gebied Koggenland” gedeeltelijk herzien. Dit bestemmingsplan voorziet in deze gedeeltelijke herziening van het bestemmingsplan “Landelijk Gebied Koggenland” en biedt tevens een juridisch-planologische regeling om de aanleg en het gebruik van de ondergrondse 150kV-verbinding in de gemeente Koggenland (hierna: het plan) planologisch te reguleren.

1.4 Ligging en begrenzing plangebied

In afbeelding 1.2 is de ligging en de begrenzing van het tracé van de ondergrondse 150kV-verbinding dat het grondgebied van de gemeente Koggenland kruist én dus niet past in de juridisch-planologische regeling zoals dat is vastgelegd in het bestemmingsplan “Landelijk Gebied Koggenland” (hierna: het plangebied) weergegeven.

Om een beeld te krijgen van de ligging van het plangebied in het gehele tracé wordt verwezen naar de rode omkadering in afbeelding 1.1.

Afbeelding 1-2: Ligging en begrenzing plangebied

Op de verbeelding is de begrenzing van het plangebied verbeeld op een schaal van 1:5000.

1.5 Leeswijzer

Het voorliggende bestemmingsplan bestaat uit de toelichting, verbeelding en de planregels. De dubbelbestemming is geometrisch bepaald³ en digitaal en analoog verbeeld door middel van een verbeelding. De dubbelbestemming gaat vergezeld van regels ten aanzien van bouwen en het gebruik. Deze regels bepalen de randvoorwaarden waarbinnen het plan kan worden aangelegd en gebruikt.

Het bestemmingsplan gaat daarnaast vergezeld van de onderhavige toelichting. Indien er verschillen bestaan tussen de papieren verbeelding en de langs elektronische weg vastgestelde inhoud van het (digitale) plan, dan is het digitale plan juridisch bindend. De toelichting is in feite de (ruimtelijke) onderbouwing van het plan en heeft geen rechtstreeks bindende werking. De toelichting is als volgt opgebouwd:

In hoofdstuk 2 wordt kort ingegaan op het plan en de bestaande en toekomstige situatie van het plan. In hoofdstuk 3 worden de relevante beleidskaders op nationaal, provinciaal en gemeentelijk niveau weergegeven. Daarna wordt in hoofdstuk 4 de tracékeuze toegelicht. In hoofdstuk 5 wordt per thema ingegaan op de milieutechnische toelaatbaarheid van het plan. Hoofdstuk 6 brengt de juridische regeling in

³ Geografische coördinaten volgens het Rijksdriehoekstelsel bepalen de ligging van een (dubbel)bestemming. Met gebruikmaking van de coördinaten kan exact de plaats van een object in een gebied worden bepaald.

beeld. Vervolgens geeft hoofdstuk 7 inzicht in de financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan.

2 Het plan

In dit hoofdstuk wordt een toelichting gegeven op het plan. Daarnaast wordt kort ingegaan op de bestaande en toekomstige situatie van het plan.

2.1 Bestaande situatie

Het plan ligt in het Westfrieze landschap. Dit gebied wordt gekenmerkt door bebouwingslinten afgewisseld met agrarisch gebied en veeteelt- en akkerbouwbedrijven, maar ook weidegrond met sloten. Het tracé van de ondergrondse 150kV-verbinding volgt hoofdzakelijk de bestaande bovengrondse hoogspanningslijn. Ondanks de aanwezigheid van deze hoogspanningslijn is een belangrijke karakteristiek van het gebied de openheid, zie afbeelding 2.1 en 2.2.

Afbeelding 2.1: Bestaande situatie in gedeelte van het plangebied (De Braken, richting Spierdijk)

Afbeelding 2-2: Bestaande situatie in gedeelte van het plangebied (De Braken, richting Berkhout/Bobeldijk)

2.2 Toekomstige situatie

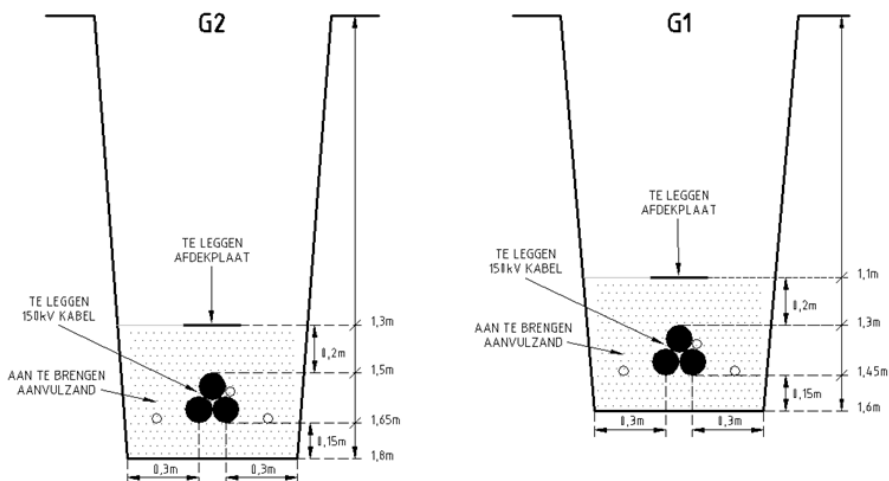
Het plan bestaat uit de aanleg en het in werking hebben van een ondergrondse verbinding met een spanningsniveau van 150kV. Voor het ruimtelijk beslag dat door het tracé van de ondergrondse verbinding wordt ingenomen, zijn de uitgangspunten uit paragraaf 2.2.1 en 2.2.2 bepalend geweest.

2.2.1 Aanlegfase

Zoals reeds beschreven in paragraaf 1.2 kent het project in 2008 een start onder de vlag van Nuon. In 2009 is het project voortgezet door Liander. Voor de overdracht van het project van Liander aan TenneT is afgesproken om de technische uitgangspunten in het project te handhaven. Dit heeft ertoe geleid dat het huidige ontwerp van de ondergrondse 150kV-verbinding is gebaseerd op de destijds door Nuon en Liander gehanteerde, maar nu nog actuele, technische uitgangspunten. De technische uitgangspunten hebben bijvoorbeeld betrekking op de uitvoering van de verbinding, de aanlegdiepte en de belaste strook. In deze paragraaf komen deze uitgangspunten aan bod.

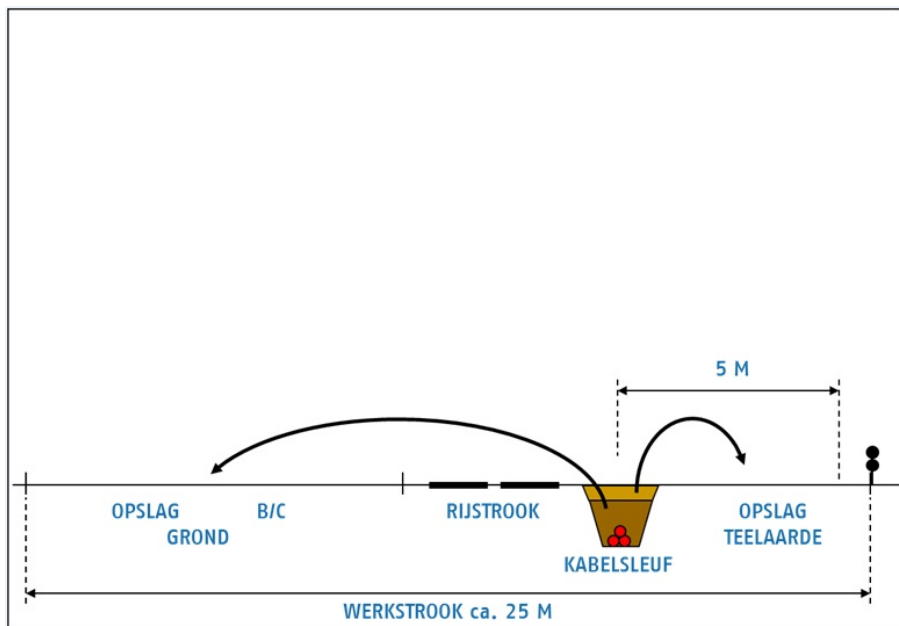
Het tracé van de verbinding heeft in het plangebied een lengte van ongeveer 11 kilometer. De verbinding bestaat uit drie kabels. Deze kabels worden volgens de Nuon en Liander uitgangspunten niet in een plat vlak, maar in driehoek aangelegd, zie afbeelding 2.3 en 2.4.

Volgens de uitgangspunten van Nuon en Liander bedraagt de aanlegdiepte van de verbinding in een open ontgraving in beginsel 1,3 meter (-m). Deze aanlegdiepte wordt bijvoorbeeld aangehouden in de openbare ruimte. Bij de aanleg van de verbinding in een agrarisch gebied dan vereisen dezelfde uitgangspunten dat de gronddekking minimaal 1,5 meter (-m) moet zijn, zodat zonder kans op beschadiging, geploegd of drainage aangelegd kan worden. De aanlegdiepten zijn weergegeven in de dwarsprofielen G1 en G2 in afbeelding 2.3. Ook is in de dwarsprofielen de totale diepte van de kabelsleuf en de beschermende afdekband opgenomen.

Afbeelding 2.3: Dwarsprofielen G1 en G2

Voor de aanleg van de verbinding is een werkstrook nodig. De breedte van de strook hangt af van de grond samenstelling en de breedte van de kabelsleuf. In deze strook ligt ook een bouwweg, wordt de kabelsleuf gegraven, en teelaarde, grond en materiaal opgeslagen. Voor deze werkzaamheden is een strook benodigd van ongeveer 25 meter. Een *indicatieve* weergave van de benodigde werkstrook en indeling hiervan is opgenomen in afbeelding 2.4.

Afbeelding 2.4: Indicatieve weergave (van de indeling) van de benodigde werkstrook

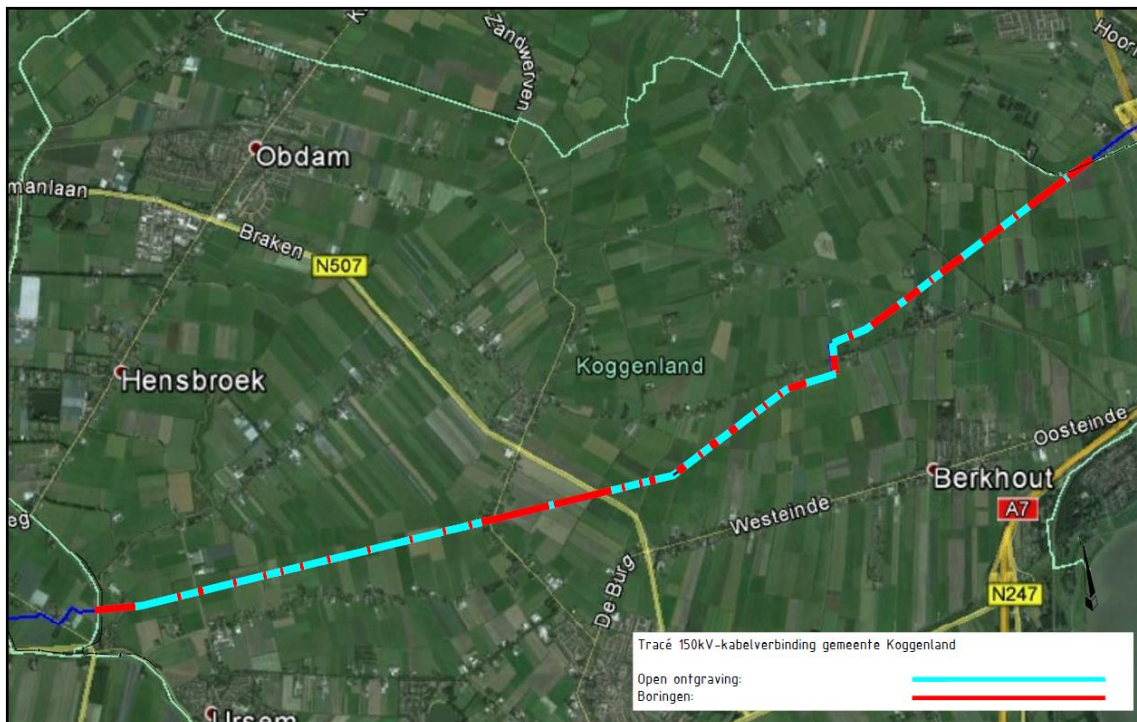
Naast de werkstrook zijn er centrale werkterreinen nodig voor bijvoorbeeld opslag van materieel, kantoren en kleedruimten. De werkterreinen worden gezocht op aparte locaties buiten de werkstrook.

Open ontgraving en boringen

De aanleg van de verbinding vindt in beginsel plaats in een open ontgraving. Op locaties met een risico op verzakking van de bovenliggende infrastructuur, zoals (spoor)wegen en buisleidingen, wordt infrastructuur veelal gekruist door een gestuurde boring. Om de effecten op de waterhuishouding en waardevolle gebieden te voorkomen of beperken, wordt er in de meeste gevallen voor gekozen om ook watergangen en waardevolle gebieden te kruisen met een gestuurde boring.

De aanleg van de verbinding vindt gedeeltelijk plaats in een open ontgraving. De in het plangebied aanwezige wegen, spoorlijn Alkmaar-Hoorn, waardevolle gebieden, WRK-leiding en watergangen worden gekruist door middel van een gestuurde boring. De diepte van de gestuurde boringen is in de ontwerpfase van het plan door middel van grondonderzoek bepaald. Daarnaast wordt de diepte van de boring mede bepaald door eisen van de daartoe bevoegde instanties.

Afbeelding 2.5 maakt inzichtelijk op welke locatie in het plangebied de verbinding wordt aangelegd in een open ontgraving of door een gestuurde boring.

Afbeelding 2.3: Tracé 150kV-verbinding in gemeente Koggenland (open ontgraving en boring)

2.2.2 Gebruiksfase

Voor de aanleg en instandhouding van de ondergrondse 150kV-verbinding moet gebruik kunnen (blijven) gemaakt van een strook grond rondom de verbinding. Deze strook, de belaste strook, is vastgesteld op basis van het benodigd ruimtebeslag voor de aanleg en instandhouding. Daarnaast heeft de lange geschiedenis van het plan, de reeds gemaakte afspraken met *stakeholders* en de aanleg van deze verbinding in driehoek, in plaats van een plat vlak, in dit geval geleid tot een totale breedte van de belaste strook in het plangebied van 3 meter.

Binnen de belaste strook zijn slechts in beperkte mate bouw- en graafwerkzaamheden toegestaan, zie hiervoor paragraaf 6.2 en de planregels van dit plan.

3 Beleidskader

In het voorliggende hoofdstuk wordt ingegaan op de relevante nationale, provinciale en gemeentelijke wet- en regelgeving op het gebied van ruimtelijke ordening en energie. Om de leesbaarheid te bevorderen is de wet- en regelgeving die samenhangt met andere milieuaspecten beschreven bij het betreffende milieuaspect in hoofdstuk 5.

3.1 Nationaal beleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (hierna: SVIR) is op 13 maart 2012 vastgesteld. Het Rijk zet in de SVIR uiteen welke nationale belangen het heeft in het ruimtelijke en mobiliteitsdomein en welke instrumenten hiervoor worden ingezet. In de structuurvisie Infrastructuur en Ruimte formuleert het Rijk drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar & veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

1. Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland.
2. Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat.
3. Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke, natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Ten aanzien van energievoorziening is aangegeven dat een toekomstbestendige energievoorziening van vitaal belang is voor de Nederlandse economie. Daarin speelt leveringszekerheid van energie (gas, elektriciteit) een cruciale rol. Deze is in Nederland van hoog niveau in vergelijking met andere Europese landen. De komende decennia groeit de vraag naar elektriciteit en gas in Nederland nog gestaag. Het opvangen van deze groei en het handhaven van het huidige hoge niveau van leveringszekerheid vragen om uitbreiding van het productievermogen (waaronder het decentrale vermogen) en de energienetwerken.

Met de SVIR wordt een andere koers ingezet in het nationale ruimtelijk beleid. Er is nu vaak sprake van bestuurlijke drukte, ingewikkelde regelgeving of een sectorale benadering met negatieve gevolgen voor de ontwikkeling van Nederland. Het Rijk brengt de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij burgers en bedrijven en laat dan ook meer over aan provincies en gemeenten.

De SVIR gaat uit van het adagium 'decentraal, tenzij'. Dit betekent dat het Rijk kiest voor een selectieve inzet van rijksbeleid op dertien nationale belangen, waarvoor het verantwoordelijk is en resultaat wil boeken. Buiten deze dertien belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

Relevantie

Met de realisatie van het plan wordt invulling gegeven aan het uitgangspunt van het rijk dat de energie-infrastructuur op orde moet zijn. Het plan komt niet in strijd met de SVIR.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

De nationale belangen, zoals beschreven in de SVIR, die juridisch moeten doorwerken in ruimtelijke plannen van provincies en gemeenten worden vastgelegd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (hierna: Barro). Het Barro is in 2011 gedeeltelijk inwerking getreden. In het Barro zijn de onderwerpen mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken reeds opgenomen.

Op 1 oktober 2012 is een aantal onderwerpen aan het Barro toegevoegd. Het gaat om de eerder aangekondigde onderwerpen ecologische hoofdstructuur, elektriciteitsvoorziening, toekomstige uitbreiding

hoofd(spoor)wegennet, veiligheid rond rijksvaarwegen, verstedelijking in het IJsselmeer, bescherming van primaire waterkeringen buiten het kustfundament en toekomstige rivierverruiming van de Maastakken. Ten aanzien van de elektriciteitsvoorziening gaat het om:

1. Hoogspanningsnet: net met een spanning van ten minste 220kV en de daarin aanwezige schakel- en transformatorstations en andere hulpmiddelen.
2. Hoogspanningsverbinding: verbinding met een spanning van ten minste 220kV en de daarmee verbonden schakel- en transformatorstations en andere hulpmiddelen.

Ten aanzien van de hier genoemde onderdelen zijn bindende regels geformuleerd om de realisatie en instandhouding hiervan te borgen.

Relevantie

Binnen het plangebied spelen geen nationale belangen zoals bedoeld in het Barro. Bovendien valt het plan niet in een categorie elektriciteitsvoorziening zoals hierboven beschreven. Het Barro vormt dan ook geen belemmering ten aanzien van het plan.

Structuurvisie Buisleidingen 2012-2035

De Structuurvisie Buisleidingen is op 12 oktober 2012 vastgesteld. Deze structuurvisie heeft als doel een netwerk te creëren waarbinnen transport van gevaarlijke stoffen (bijvoorbeeld aardgas, maar ook olie en chemicaliën) kan plaatsvinden. De juridische doorwerking van de structuurvisie zal door het Barro worden verzekerd. Beoogd is om in het Barro de verplichting op te nemen voor het bevoegd gezag om bij de opstelling of aanpassing van ruimtelijke plannen de voor buisleidingtransport vrij te houden leidingstroken in acht te nemen. De juridische doorwerking van deze structuurvisie naar het Barro heeft nog niet plaatsgevonden.

Relevantie

De voor buisleidingen aangegeven leidingstroken zijn in eerste instantie niet bedoeld voor elektriciteitskabels. Voornaamste reden is dat de aanwezigheid van een elektriciteitskabel van invloed kan zijn op de bescherming van de buisleiding. Indien de ruimtelijke situatie het noodzakelijk maakt om de elektriciteitskabel toch in of nabij de leidingstroken te leggen, dan dient rekening te worden gehouden met de praktijkrichtlijnen voor de onderlinge beïnvloeding van buisleidingen en elektriciteitskabels.

Derde Structuurschema Elektriciteitsvoorziening (SEV III)

De ruimtebehoefte voor de elektriciteitsvoorziening is op 22 juni 2009 vastgesteld en vastgelegd in een aparte nota: het Derde Structuurschema Elektriciteitsvoorziening (hierna: SEV III). SEV III heeft de status van nationale structuurvisie. Een nationale structuurvisie is niet bindend voor lagere overheden, maar wel voor de rijksoverheid zelf. Voor lagere overheden is de structuurvisie richtinggevend. In het SEV III worden de locaties aangewezen voor elektriciteitsproductie vanaf 500 megawatt en hoger en voor nieuwe hoogspanningsvoorzieningen vanaf 220kV en hoger.

Relevantie

Het plan valt niet in de categorie hoogspanningsvoorzieningen zoals hierboven beschreven. De SEV III vormt dan ook geen belemmering ten aanzien van het plan.

3.2 Provinciaal beleid

Structuurvisie 2040: Duurzaam met ruimte

Op 21 juni 2010 is de Structuurvisie Noord-Holland 2040 'Kwaliteit door veelzijdigheid' vastgesteld. In mei 2011 is de eerste partiële herziening vastgesteld. Deze herziening betreft de Ecologische Hoofdstructuur, ecologische verbindingzones, weidevolgelgebied en intensieve veehouderij inclusief bijbehorende kaarten.

In de structuurvisie wordt het beleid van de provincie Noord-Holland beschreven voor de periode tot en met het jaar 2040.

In de structuurvisie beschrijft de provincie hoe en op welke manier met ontwikkelingen wordt omgegaan die een grote ruimtelijke impact hebben zoals globalisering, klimaatverandering en trends zoals vergrijzing en krimp. Daarnaast geeft de provincie aan welke keuzes gemaakt worden en hoe de provincie er in 2040 uit moet komen uit te zien. Door de ruimtelijke ordening aan te passen waar nodig, kan met de veranderingen worden omgegaan. Tegelijkertijd is het van belang bestaande kwaliteiten van het provinciale landschap te behouden of verder te ontwikkelen. Op basis hiervan richt de structuurvisie zich op drie hoofdbelangen:

1. Klimaatbestendigheid: de provincie zorgt voor een gezonde en veilige leefomgeving in harmonie met water en gebruik van duurzame energie.
2. Ruimtelijke kwaliteit: de provincie zorgt voor behoud van het Noord-Hollandse landschap door verdere ontwikkeling van de kwaliteit en diversiteit.
3. Duurzaam ruimtegebruik: de provincie zorgt voor een regionale ruimtelijke hoofdstructuur waarin functies slim gecombineerd worden en goed bereikbaar zijn nu, en in de toekomst.

Deze drie hoofdbelangen vormen gezamenlijk de ruimtelijke hoofddoelstelling van de provincie.

Relevantie

Realisatie van het plan zorgt ervoor dat het energienetwerk binnen de provincie op orde is en mee kan groeien met nu voorziene ontwikkelingen.

3.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Koggenland 2009-2020

De gemeenteraad heeft het ruimtelijk beleid op 12 oktober 2009 vastgesteld in de Structuurvisie 2009 - 2020. Het ruimtelijk beleid geeft richting aan ontwikkelingen in de gemeente Koggenland. Koggenland is primair een groene gemeente, waar de ruimtelijke opgaven samenhangen met de doorontwikkeling van de eigen kernen en het bouwen voor een kwantitatieve en kwalitatieve vraag van de eigen bevolking. Daarnaast is er ook sprake van ruimtelijke opgaven voor het landelijk gebied. Er wordt inhoud gegeven aan de vraag naar woningen, voorzieningen en bedrijvigheid op gemeentelijk niveau. Voor de gemeente Koggenland hangen de vraagstukken voor de toekomst in belangrijke mate samen met de demografische ontwikkeling van de gemeente en de mate waarin binnen de kernen kan worden voldaan aan de eisen en wensen die de veranderende bevolking stelt aan de woonomgeving.

Relevantie

In de gemeentelijke structuurvisie wordt het plan niet expliciet genoemd, maar het past wel binnen het in de visie geformuleerde kader. Het plan draagt daarmee bij aan de ambitie die is genomen in de structuurvisie van de gemeente.

4 Tracékeuze

Dit hoofdstuk geeft een korte samenvatting van de nut en noodzaak van het plan en de afwegingen die aan de tracékeuze ten grondslag hebben gelegen. Voor de volledige tekst wordt verwezen naar bijlage 1 bij deze toelichting.

4.1 Nut en noodzaak

De voorbereidingen voor de aanleg van de 150kV-verbinding zijn in 2008 gestart vanwege een toenemende vraag naar energie(transport) in het verzorgingsgebied rond Westwoud. Deze nut en noodzaak is anno 2015 nog steeds actueel, zoals hieronder nader uitgewerkt.

De verbinding is noodzakelijk om ook in de toekomst de leveringszekerheid in de regio te kunnen blijven garanderen. Directe aanleiding voor de verbinding wordt gevormd door de toenemende vraag naar elektriciteitstransport en het overschrijden van het zogenaamde 100 MW-criterium. Beide worden hieronder nader toegelicht.

TenneT volgt nauwlettend alle ontwikkelingen op de elektriciteitsmarkt. Dit is nodig om ook in de toekomst te kunnen beschikken over een kwalitatief goed en betrouwbaar hoogspanningsnet.

Voor het Nederlandse net vindt officiële verantwoording hierover iedere twee jaar plaats met de indiening van het Kwaliteits- en Capaciteits Document (KCD) bij de Autoriteit Consument en Markt (ACM). In dit plan wordt de wettelijke tijdshorizon van 10 jaar aangehouden.

Voor het KCD 2013 van TenneT zijn voor de zichtperiode 2014-2023 door de aangeslotenen prognoses opgegeven omtrent de gewenste leveringen dan wel afnamen. Deze prognoses worden gebruikt om te bepalen of TenneT in staat is de transportbehoefte te faciliteren binnen de gestelde netontwerpcriteria.

Voor de bestaande bovengrondse 150 kV-hoogspanningslijn Oterleek - Westwoud is geconcludeerd dat de gewenste transporten over deze hoogspanningslijn in de toekomst niet binnen de gestelde netontwerpcriteria zullen kunnen worden gerealiseerd. TenneT kan daardoor niet voldoen aan haar wettelijke taken als landelijk netbeheerder en daarmee aan het garanderen van voldoende leveringszekerheid voor de aangeslotenen achter het 150 kV-hoogspanningsstation Westwoud. In dit kader is voorts nog van belang dat de huidige bovengrondse 150 kV-hoogspanningslijn een zogenaamde 'uitloper' van het net betreft. Het hoogspanningsstation Westwoud is namelijk niet opgenomen in een 150 kV-ringstructuur. De leveringszekerheid in deze uitlopergebieden is hierdoor in beginsel kwetsbaarder dan in gebieden die wel door ringstructuren zijn ontsloten. De belasting achter hoogspanningsstation Westwoud is inmiddels toegenomen tot meer dan 100 MW. Ook als gevolg hiervan is het noodzakelijk dat hoogspanningsstation Westwoud met een extra hoogspanningsverbinding wordt ontsloten. Een nieuwe ondergrondse 150 kV-hoogspanningsverbinding tussen Oterleek en Westwoud is de oplossing voor zowel de extra gevraagde transporten als ook voor de uitloperproblematiek.

4.2 Tracékeuze

Met het oog op de ruimtelijke procedures die in enkele gemeenten doorlopen moeten worden, is ervoor gekozen een verkenning op te stellen, waarin nog eens uiteengezet wordt op welke wijze het gekozen alternatief destijds tot stand is gekomen en welke overige tracéalternatieven zijn overwogen. Daarnaast heeft de verkenning het doel om:

- De tracéalternatieven ruimtelijk te toetsen en om op deze manier vast te stellen of milieuaspecten een belemmering vormen voor het gekozen tracé.
- Aan te geven op welke wijze wordt omgegaan met knelpunten ter plaatse van het gekozen tracé.

Uitgangspunten

Bij het ontwerpen van de verschillende tracéalternatieven in 2008 zijn de destijds door Nuon en Liander gehanteerde uitgangspunten gedefinieerd op basis van technische haalbaarheid, het beperken van overlast

voor de omgeving en goedkeuring van het respectievelijke bevoegde gezag. Er heeft in die tijd geen toetsing aan het geldende juridisch-planologische regime plaatsgevonden, omdat Nuon en de betrokken gemeentes van mening waren dat de aanleg van ondergrondse elektriciteitsverbindingen ruimtelijk niet relevant was. Deze verbindingen werden toen veelal in de openbare ruimte aangelegd. Dit heeft ertoe geleid dat de tracéalternatieven zijn ontworpen op basis van de volgende uitgangspunten:

- De verbinding dient te worden gerealiseerd via een zo kort mogelijk tracé. Een langer tracé leidt niet alleen tot hogere kosten, maar ook tot extra netverliezen. Dit betekent dat langere tracés minder duurzaam zijn door het verlies van energie.
- Het tracé dient civieltechnisch gezien haalbaar te zijn. Dit betekent dat er voldoende ruimte moet zijn voor de aanleg van de hoogspanningskabelverbinding, bestaande uit drie fasen.
- De verbinding dient zoveel mogelijk aan te sluiten bij bestaande lijnvormige infrastructuur. De aanleg van een ondergrondse verbinding langs een weg betekent dat de verbinding veelal in de openbare ruimte kan worden aangelegd en dat het tracé zowel bij de aanleg als eventueel onderhoud goed bereikbaar is, zonder veel extra maatregelen. Hiermee wordt overlast voor omwonenden zoveel mogelijk beperkt. De aanleg van een verbinding onder een bovengrondse verbinding heeft eveneens voordelen. Hierdoor krijgt een strook grond waarvoor beperkingen gelden ten aanzien van bijvoorbeeld bouwen en diepwortelende planten een nuttige bestemming. Tevens wordt door deze bundeling voorkomen dat er in het gebied een extra strook ontstaat met dergelijke beperkingen.
- Het tracé wordt bij voorkeur aangelegd in openbare grond. Het aanleggen van een verbinding in openbare grond heeft als voordeel dat er minder zakelijk recht overeenkomsten noodzakelijk zijn.
- Het moet mogelijk zijn om in de toekomst een tweede verbinding aan te leggen.
- Er dient een verbinding te worden gerealiseerd die goedkeuring krijgt van het respectievelijke betrokken bevoegde gezag (gemeentes, hoogheemraadschap, provincie).

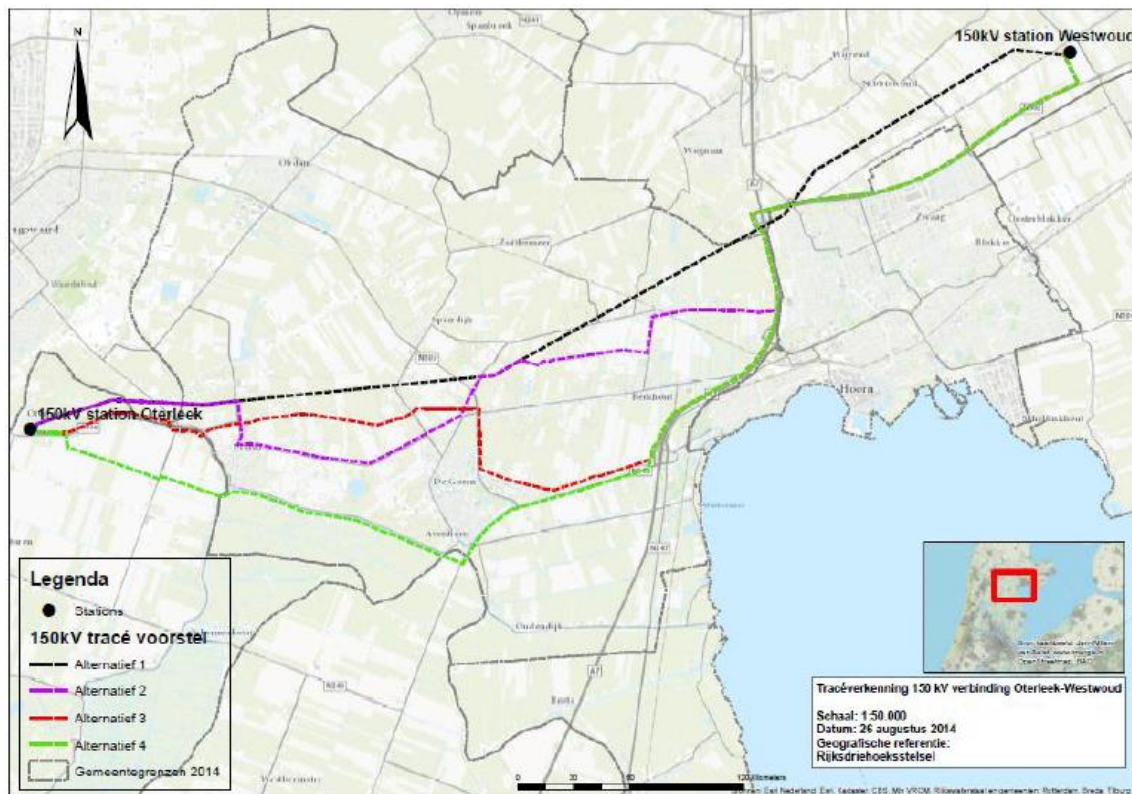
Vier tracéalternatieven

De wens in 2008 was om aanvullende circuits te realiseren nabij de bestaande bovengrondse verbinding. De bestaande lijnverbinding tussen de transformatorstations Oterleek en Westwoud loopt grotendeels door open land. Uit een eerste inventarisatie bleek dat een ligging direct onder de bestaande verbinding over de volle lengte van Oterleek naar Westwoud niet mogelijk was in verband met aanwezige bebouwing. Daarom is een ruimer zoekgebied gedefinieerd, dat grotendeels parallel loopt aan het bestaande circuit Oterleek-Westwoud. Het zoekgebied is weergegeven in afbeelding 4.1.

Afbeelding 4.1: Zoekgebied verkenning ondergrondse 150kV-verbinding Oterleek-Westwoud

Binnen het zoekgebied zijn vervolgens vier tracéalternatieven ontworpen, gebaseerd op de hierboven beschreven uitgangspunten. Voor de alternatieven is de ligging van de bestaande infrastructuur als basis genomen. Door het nieuwe tracé te bundelen met bestaande infrastructuur, kan het indirecte ruimtebeslag worden beperkt. Met indirect ruimtebeslag wordt bedoeld op gebruikbeperkingen in de omgeving van infrastructuur, zoals in dit geval beperkingen met betrekking tot werkzaamheden in de grond. Bij een tracékeuze voor een ondergrondse verbinding wordt dan ook geadviseerd om te streven naar bundeling met overige infrastructuur. Dit alles heeft tezamen met de eerder geformuleerde uitgangspunten geleid tot een viertal tracéalternatieven, zie afbeelding 4.2.

Afbeelding 4.2: Overzichtskartaal met de vier tracéalternatieven

Het eerste alternatief volgt het tracé van de bestaande bovengrondse hoogspanningsverbinding tussen Oterleek en Westwoud. Dit betekent dat dit alternatief grotendeels door agrarisch gebied loopt, in particulier eigendom. Op een aantal plaatsen loopt de hoogspanningslijn boven bebouwing, zoals ter plaatse van het PWN-terrein in Hoorn en aan de Bobeldijk. Het overgrote deel van het tracéalternatief loopt echter door onbebouwd gebied. De lengte van de verbinding is circa 22 km.

Tracéalternatief 2 volgt vanuit transformatorstation Oterleek het tracé van de bestaande bovengrondse verbinding tot bij Ursem. Bij Ursem gaat het tracéalternatief naar het zuiden en vervolgt daarna in oostelijke richting via De Leet. De Leet is een weg met brede bermen en een apart fietspad, waardoor er voldoende ruimte is voor de aanleg van een verbinding. Vanaf de Goorn loopt het tracé langs de Sevendeeuweg. De Sevendeeuweg is eveneens een weg met een brede berm en zonder aanliggende bebouwing. Het alternatief gaat vervolgens door het agrarisch gebied in de richting van de A7. Het tracéalternatief volgt de A7 tot aan de Westfrisiaweg en loopt hierna langs de Westfrisiaweg tot aan transformatorstation Westwoud. De lengte van de verbinding is circa 25,9 km.

Een derde alternatief voor het tracé is het alternatief dat zoveel mogelijk de grotere wegen door het gebied volgt. Vanuit transformatorstation Oterleek vertrekt het tracé in oostelijke richting langs de Huygendijk. Het tracé loopt verder over de Noorddijkerweg naar Spierdijk-Zuid. Hier kruist het tracé agrarisch gebied en loopt vervolgens via De Braken (N507) naar de provinciale weg (N243). Hierna gaat het alternatief langs de A7, via de Westfrisiaweg naar transformatorstation Westwoud. Met name langs de Noorddijkerweg bevinden zich op een aantal plaatsen de woningen op korte afstand tot de weg. Dit levert mogelijk knelpunten op bij de aanleg. Langs De Braken en de provinciale weg is voldoende ruimte. De lengte van de verbinding is circa 26,7 km.

Ten slotte, het vierde tracéalternatief is het meest zuidelijke. Het tracéalternatief volgt vanaf transformatorstation Oterleek de Huygendijk. Vervolgens buigt het tracé in zuidelijke richting naar de Notweg, een kleine weg door de polder. Via agrarisch land gaat het tracéalternatief verder van de Mijzerdijk in de richting van Avenhorn. De Mijzerdijk heeft over het algemeen brede bermen, met name aan de kant van de dijk. Op enkele plaatsen is de breedte beperkt en staan woningen nabij het tracé. Vanuit Avenhorn

volgt het tracéalternatief de grotere wegen N243, de A7 en de Westfriisiaweg tot aan transformatorstation Westwoud. De lengte van de verbinding is circa 26,4 km.

Afweging tracéalternatieven

In 2008 zijn de vier verschillende tracéalternatieven tegen elkaar afgewogen, op basis van praktische criteria en de voorkeuren van de provincie Noord-Holland en het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK). In tabel 4.1 is weergegeven welke thema's in 2008 zijn onderzocht.

Tabel 4.1: Thema's onderzocht in 2008

Thema	
Grondeigendom	V
Techniek & uitvoering	
<i>Lengte van het tracé</i>	V
<i>De mogelijkheid voor nog een verbinding</i>	V
<i>Volgen bestaande infra</i>	V
Toestemming Hoogheemraadschap	
<i>Waterkeringen</i>	V
Toestemming provincie	
<i>Toekomstige reconstructies</i>	V

Op basis van de verzamelde gegevens en de gesprekken met het HHNK en de provincie is een afweging gemaakt tussen de verschillende tracéalternatieven. De resultaten zijn samengevat in tabel 4.2. Hieruit komt naar voren dat tracéalternatief 1 het meest positief scoort en dat tracéalternatieven 3 en 4 niet mogelijk zijn in verband met de aanwezige waterkeringen. Het aanpassen van deze alternatieven naar een ligging buiten de beschermingszones van de waterkeringen zou leiden tot aanzienlijke knelpunten met betrekking tot de aanwezige bebouwing (er zou dan onder huizen geboord moeten worden) en daarnaast zou ook het volgen van de aanwezige infrastructuur niet meer in stand kunnen worden gehouden. Hoewel tracéalternatief 2 redelijk positief scoort, zijn de kortere lengte en het ontwijken van de Westfriisiaweg en de daarmee samenhangende onzekerheden redenen geweest om in 2008 de voorkeur uit te spreken voor tracéalternatief 1.

Tabel 4.2: Samenvattende beoordeling

Thema	1	2	3	4
Lengte tracé				
Volgen infrastructuur				
Toestemming Hoogheemraadschap				
Voorkeur Provincie				
Door particuliere grond				
Mogelijkheid 2e verbinding				

- showstopper, tracéalternatief niet mogelijk
- negatieve score
- redelijk positieve score
- positieve score
- tracé varianten zijn niet onderscheidend

Milieuaspecten

In 2014 zijn in voorbereiding op de uitvoering, de bestaande vergunningen nogmaals geïnventariseerd en beoordeeld. Hieruit kwam naar voren dat de ondergrondse 150kV-verbinding past in de juridisch-planologische regimes, zoals die zijn vastgelegd in de geldende plannen, van de gemeente Medemblik en de provincie Noord-Holland, maar niet in die van de gemeenten Schermer, Heerhugowaard, Koggenland en

Hoorn. Daarom zijn in 2014 de verschillende tracéalternatieven ook getoetst aan de relevante milieuthema's. De thema's lucht en geluid zijn niet in deze beoordeling meegenomen. Voor wat betreft de thema's lucht en geluid is er alleen sprake van tijdelijke effecten (tijdens de aanleg), die voor alle alternatieven vergelijkbaar zijn.

De resultaten van de 'milieutoets' zijn opgenomen in tabel 4.2. Hieruit komt naar voren dat zowel tracéalternatief 1 als tracéalternatief 2 over het algemeen positief tot redelijk positief scoren. Beide tracéalternatieven scoren wel negatief ten aanzien van weidevogelleefgebieden.

Tracéalternatief 1 scoort positiever op het gebied van ruimtelijke beïnvloeding en veiligheid, maar doorkruist wel de Kromme Leet (aardkundige waarden), wat leidt tot een negatieve score. Op basis van de milieuaspecten zouden beide varianten te realiseren zijn. Daarbij dienen mitigerende maatregelen te worden genomen ten aanzien van weidevogelleefgebieden en, voor tracéalternatief 1, voor aardkundige waarden.

Tabel 4.2: Samenvattende tabel beoordeling milieu-thema's

Thema	1	2	3	4
Doorkruisen EHS				
Doorkruisen EHS-verbindingszone				
Doorkruisen weidevogelleefgebied				
Doorkruisen Natura 2000-gebied				
aardkundige waarden				
Aardkundige monumenten				
Gebieden van archeologische waarde				
Bodemverontreiniging				
Grondwaterbeschermingsgebieden				
Waterkeringen				
Watergangen				
Hogedruk gasleidingen				
Transportassen gevaarlijke stoffen				
Vliegveld				
LPG-station				
Windturbines				

- showstopper, tracéalternatief niet mogelijk
- negatieve score
- redelijk positieve score
- positieve score
- tracé varianten zijn niet onderscheidend

De tracéalternatieven 3 en 4 zijn niet te realiseren in verband met de parallelle ligging binnen de beschermingszone van regionale waterkeringen. Het verleggen van de tracéalternatieven tot buiten deze beschermingszones, zou leiden tot negatieve scores op andere gebieden, zoals weidevogelleefgebied, maar ook grondeigendom en het volgen van infrastructuur. Hierdoor blijven deze twee alternatieven niet geschikt voor de realisatie van een ondergrondse 150kV-verbinding.

Keuze tracéalternatief 1

In 2008 is op basis van de destijds geldende uitgangspunten en criteria de voorkeur uitgesproken voor tracéalternatief 1 als uit te werken tracé. In aanvulling op deze toetsing zijn, zoals beschreven, in 2014 de tracéalternatieven getoetst aan de ruimtelijk relevante milieuthema's. Hieruit komt naar voren dat zowel tracéalternatief 1 als tracéalternatief 2 op basis van de milieuthema's geschikte tracés zijn. Op basis van de in 2008 geformuleerde uitgangspunten en criteria met betrekking tot de lengte (beperking energieverlies, lagere maatschappelijke kosten) de mogelijkheid tot het realiseren van een tweede verbinding (toekomstbestendig tracé) en de instemming van de respectievelijk bevoegde overheid is besloten om tracéalternatief 1 als voorkeurskeuze te handhaven.

Uitwerking gekozen alternatief

In de periode tot 2010 heeft vervolgens overleg plaatsgevonden met de overige respectievelijke overheid en belangrijke stakeholders, zoals PWN. Ook zijn de particuliere eigenaren in deze periode geïnformeerd over de plannen van TenneT om een ondergrondse kabelverbinding te realiseren. De betrokken gemeenten hebben hun medewerking toegezegd. Met PWN zijn afspraken gemaakt over de ligging van het tracé op het PWN-terrein in Hoorn. Daar waar het bovengrondse tracé bebouwing kruist, heeft afstemming met de betreffende eigenaren plaatsgevonden over de route van het ondergrondse tracé. Op deze plaatsen is het tracé verlegd tot buiten de bebouwing. In het ontwerp is tevens rekening gehouden met het kruisen van de gereconstrueerde Westfrisiaweg. Ook overige knelpunten (watergangen, keringen, spoor, archeologisch waardevol gebied) zijn veelal door middel van gestuurde boringen opgelost. Dit heeft geresulteerd in een definitief tracéontwerp in 2010. In de periode van 2010 tot 2012 is het definitieve tracéontwerp verder geoptimaliseerd. Dit alles heeft geleid tot het tracé zoals dat in dit plan is opgenomen.

5 Milieuhygiënische toelaatbaarheid

In dit hoofdstuk wordt op grond van de vormvrije m.e.r.-beoordeling en de resultaten van de uitgevoerde onderzoeken de milieutechnische toelaatbaarheid van het plan onderbouwd.

5.1 Vormvrije m.e.r.-beoordeling

Wet- en regelgeving

Voorafgaande aan de realisatie van de in onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) opgesomde activiteiten, zoals omschreven in de kolommen 1 en 2, dient het bevoegd gezag in het kader van de daartoe in kolom 4 aangewezen besluitvorming te beoordelen of er een milieueffectrapport moet worden vervaardigd. Dit proces wordt aangeduid met de term m.e.r.-beoordeling. Bovendien kan er voor deze activiteiten een verplichting bestaan tot het opstellen van een plan-MER. Die verplichting bestaat voor de in kolom 3 geplaatste plannen voor zover deze kaderstellend zijn voor de in kolom 4 genoemde m.e.r.-beoordelingsplichtige besluiten.⁴

Ten slotte kan een plan-m.e.r.-plicht ook ontstaan als voor een wettelijk of bestuursrechtelijk verplicht plan op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 een passende beoordeling moet worden opgesteld.

In categorie 24.2 van onderdeel D van bijlage van het Besluit m.e.r. is de voor dit plan relevante activiteit opgenomen, zie tabel 5-1.

Tabel 5-1: Categorie 24.2 onderdeel D bijlage Besluit m.e.r.

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3	Kolom 4
Activiteiten	Gevallen	Plannen	Besluiten
24.2 De aanleg, wijziging of uitbreiding van een ondergrondse hoogspanningsleiding.	In gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een leiding met: 1° een spanning van 150 kilovolt of meer, en 2° een lengte van 5 kilometer of meer in een gevoelig gebied als bedoeld onder a, b (tot 3 zeemijl uit de kust) of d van punt 1 van onderdeel A van deze bijlage.	De structuurvisie, bedoeld in de artikelen 2.1, 2.2 en 2.3 van de Wet ruimtelijke ordening, en de plannen, bedoeld in de artikelen 3.1, eerste lid, 3.6, eerste lid, onderdelen a en b, van die wet.	Het plan, bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, onderdelen a en b, van de Wet ruimtelijke ordening dan wel bij het ontbreken daarvan van het plan, bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, van die wet of het besluit, bedoeld in artikel 6.5, onderdeel c, van de Waterwet.

Deze categorie moet zo worden uitgelegd dat het bevoegd gezag ten behoeve van het besluit dat voorziet in de aanleg, wijziging of uitbreiding van een ondergrondse hoogspanningsleiding met:

1. een spanning van 150 kilovolt of meer, en
2. een lengte van 5 kilometer of meer in een gevoelig gebied

moet beoordelen of vanwege de belangrijke nadelige gevolgen die deze activiteiten voor het milieu kunnen hebben een milieueffectrapport moet worden gemaakt.

⁴ In kolom 4 word als m.e.r.-beoordelingsplichtig besluit onder andere het bestemmingsplan genoemd. Om die reden moet de m.e.r.-regelgeving bij dit plan worden betrokken.

Plansituatie

De ondergrondse verbinding heeft een spanning van 150kV en een lengte van ongeveer 21 km. Van deze totale lengte wordt 4,2 kilometer in een gevoelig gebied aangelegd. Dit betekent dat het plan niet voldoet aan de hierboven genoemde drempelwaarden en is daarom niet plan- m.e.r. en of m.e.r.-beoordelingsplichtig. Daarnaast is een passende beoordeling voor dit plan niet noodzakelijk, zie voor een toelichting paragraaf 5.11. Het opstellen van een plan-MER is ook via deze weg niet vereist.

Wel moet de initiatiefnemer zich, aan de hand van een aantal criteria, ervan vergewissen dat de activiteit geen belangrijke nadelige gevolgen heeft voor het milieu.⁵ Deze criteria betreffen: de kenmerken van de activiteit, de plaats van de activiteit en de kenmerken van het potentiële effect.

In de vormvrije m.e.r.-beoordelingsnotitie, die als bijlage 2 bij deze toelichting is gevoegd, is de gehele verbinding getoetst aan deze criteria. In deze ruimtelijke onderbouwing wordt echter alleen gekeken naar de effecten (en randvoorwaarden) die verband houden met dit plan. Met de eventuele effecten van en randvoorwaarden voor de overige gedeelten van de verbinding zal in de uitvoeringsfase rekening worden gehouden.

Conclusie

Uit de vormvrije m.e.r.-beoordelingsnotitie blijkt dat belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten. Het doorlopen van een m.e.r.-beoordeling is daarom niet noodzakelijk.

5.2 Aardkundige waarden

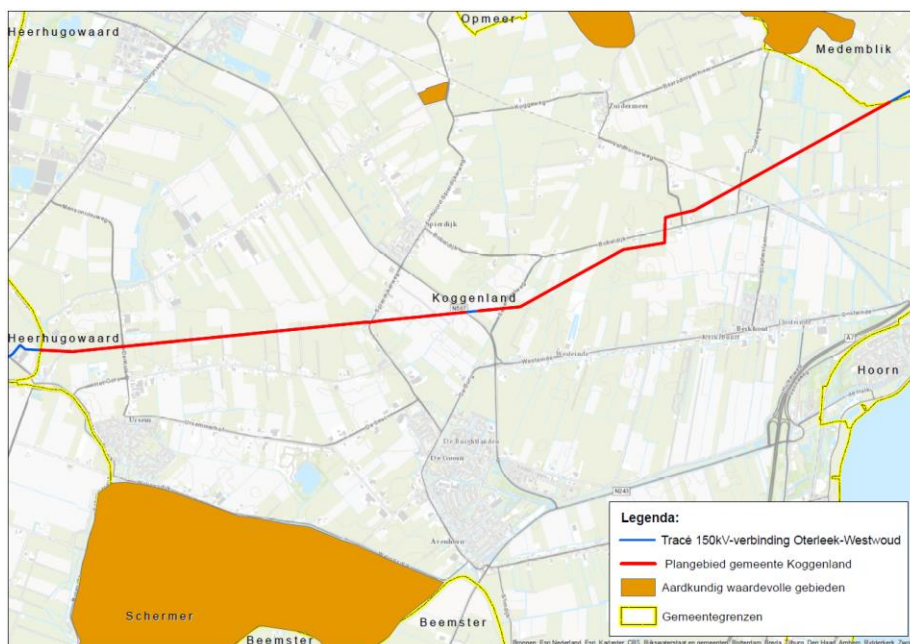
Wet- en regelgeving

Eén van de speerpunten van het provinciale landschaps- en bodembeschermingsbeleid ziet toe op de bescherming van aardkundige waarden. Aardkundige waarden hebben betrekking op geologische, geomorfologische en bodemkundige verschijnselen en processen(niet-levende natuur) en vormen ons aardkundig erfgoed. Aardkundige monumenten zijn markante voorbeelden van aardkundige waarden. De provincie Noord-Holland heeft een lijst van 80 aardkundige waardevolle gebieden vastgesteld. Van deze gebieden zijn 17 gebieden aangewezen als een aardkundig monument. Zowel de aardkundig waardevolle gebieden als de aardkundige monumenten worden (planologisch) beschermd in respectievelijk de ruimtelijke verordening en de provinciale milieuverordening.

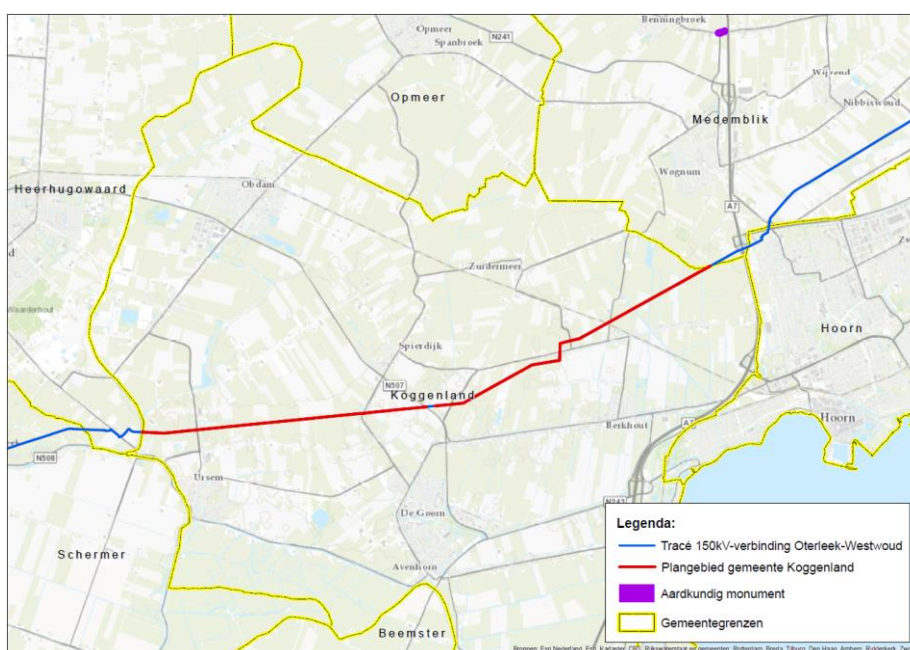
Plansituatie

In de afbeeldingen 5.1 en 5.2 zijn de aardkundig waardevolle gebieden en de aardkundige monumenten weergegeven.

⁵ Zie artikel 2, lid 5, onder b, Besluit m.e.r..

Afbeelding 5.1: Ligging plangebied (rode lijn) en aardkundig waardevolle gebieden (het bruine gebied)

Afbeelding 5.2: Ligging plangebied (rode lijn) en aardkundige monumenten (het paarse gebied)

Uit de afbeeldingen blijkt dat in het plangebied geen aardkundig waardevolle gebieden en aardkundige monumenten voorkomen.

Conclusie

Het aspect aardkundige waarden vormt geen belemmering voor de realisatie van het plan.

5.3 Archeologie

Wet- en regelgeving

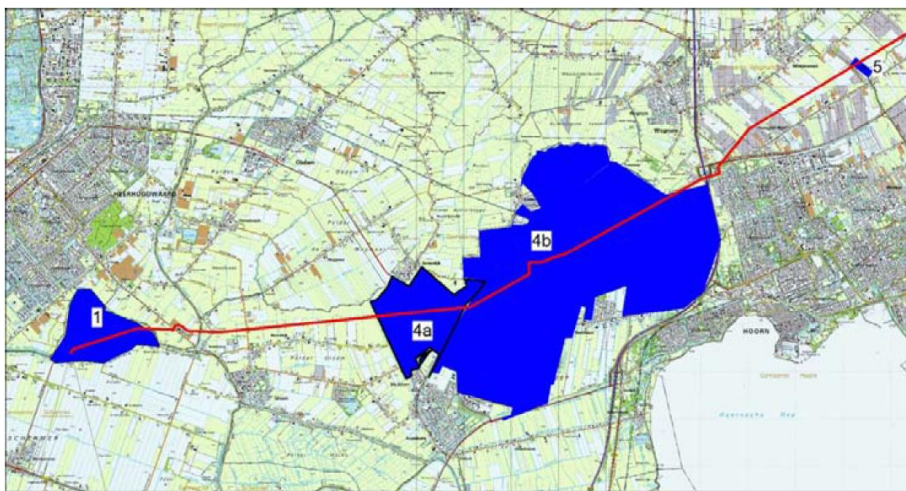
Het Verdrag van Malta is in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd door inwerkingtreding van de Wet op de archeologische monumentenzorg. Het verdrag gaat uit van het zo veel mogelijk in de bodem bewaren van de archeologische waarden op de locatie zelf. Verder wil het verdrag bevorderen dat in een zo

vroeg mogelijk stadium van ruimtelijke ordening al rekening wordt gehouden met archeologische waarden. Ten slotte moet degene die activiteiten wil verrichten die een versturende invloed hebben op archeologische resten, archeologisch onderzoek uitvoeren en bekostigen.

Op grond van de Erfgoedverordening 2012 heeft de gemeente Koggenland in 2012 een nieuwe archeologische waardenkaart opgesteld. Deze kaart geeft inzicht in de aanwezige of te verwachten archeologische waarden en dient als onderlegger voor ruimtelijke besluiten.

Plansituatie

In 2009 is een quickscan uitgevoerd van de archeologische waarden in het plangebied, zie bijlage 3. Uit de quickscan komt naar voren dat voor de gebieden 4a en 4b nader archeologisch onderzoek verricht moet worden. Zie voor de ligging van de gebieden 4a en 4b afbeelding 5.3. Voor deze gebieden geldt dat er mogelijk archeologische resten uit de Late Middeleeuwen en Nieuwe Tijd aanwezig zijn. De gebieden 1 en 5 in afbeelding 5.3 liggen buiten het plangebied. Met deze gebieden zal, voor zover hier archeologische randvoorwaarden gelden, in de uitvoeringsfase rekening worden gehouden.

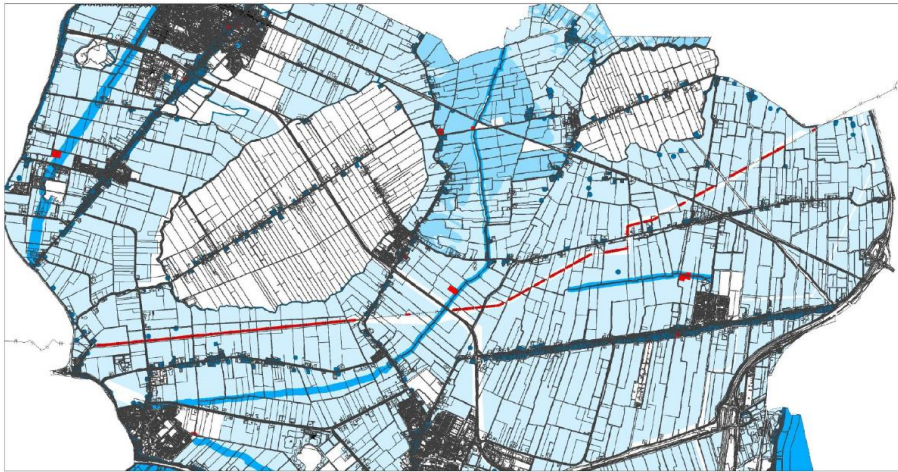

Afbeelding 5.3: Ligging gebied 4a en 4b dat in het plan nader onderzocht moet worden

Het nader archeologisch onderzoek, in de vorm van een bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek, heeft plaatsgevonden in 2009. Dit onderzoek is opgenomen als bijlage 4.

De hierboven aangehaalde archeologische onderzoeken zijn in dit plan betrokken, omdat de voor archeologie relevante uitgangspunten van het plan sinds 2009 niet gewijzigd zijn. Desalniettemin heeft de regio-archeoloog van West-Friesland de reeds uitgevoerde onderzoeken nogmaals beoordeeld. Hierbij is de archeologische waardenkaart van de gemeente Koggenland uit 2012 betrokken. De resultaten van de beoordeling zijn opgenomen in bijlage 5.

Uit de beoordeling komt naar voren dat ter plaatse van het plangebied het gebied is vrijgegeven op basis van de eerdere archeologisch onderzoeken uit 2009, zie witte gebieden rondom het plangebied in afbeelding 5.4. Voor een klein deel in het oosten van de gemeente Koggenland en het tracédeel ten westen van de Goorn geldt een vrijstellingsgrens van 20.000 m². De archeologische waardenkaart is opgenomen in het bestemmingsplan “Landelijk gebied Koggenland” uit 2013. Hierin staat dezelfde vrijstellingsgrens aangegeven. Op basis van het bureauonderzoek geldt in deze categorie een zeer lage tot lage archeologische verwachting voor vindplaatsen uit alle perioden. De eventueel aanwezige archeologische waarden zijn tevens grotendeels aangetast door de ruilverkaveling Ursem uit de jaren '60.

Afbeelding 5.4: Ligging plangebied op de archeologische waardenkaart van de gemeente Koggenland

Conclusie

Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de realisatie van het plan. Mochten er desondanks archeologische resten worden aangetroffen tijdens de werkzaamheden dan wordt hiervan melding gedaan bij de regio-archeoloog West-Friesland.

5.4 Bodem

Wet- en regelgeving

De Wet bodembescherming en het bijbehorende Besluit bodemkwaliteit bevat bepalingen over de bescherming van de bodem en bodemsanering. Het al dan niet verontreinigd zijn van de bodem vormt een belangrijke factor bij de realisatie van ruimtelijke plannen. De genoemde wet- en regelgeving stelt dat bij ruimtelijke besluiten de bodemkwaliteit van het te ontwikkelen gebied inzichtelijk moet worden gemaakt.⁶ Vervolgens moet beoordeeld worden of de bodemkwaliteit geschikt is voor de functies die in het gebied gaan plaatsvinden. De bodem is geschikt als de kwaliteit ervan zodanig is, dat er geen risico's zijn voor de volksgezondheid bij het gebruik van het gebied voor de beoogde functies.

Plansituatie

In 2013 is een quickscan uitgevoerd die inzicht geeft in de bodemkwaliteit van het plangebied, zie bijlage 6. Uit de quickscan blijkt allereerst dat de bodem ter plaatse van de voorgenomen werkzaamheden over het algemeen niet tot licht verontreinigd is met stoffen die tijdens de voorgaande bodemonderzoeken zijn onderzocht.⁷ Voorts wordt in de quickscan opgemerkt dat er in het plangebied verdachte slootdempingen en puinverhardingen aanwezig zijn. Gezien de ligging van het plangebied in waterrijk landelijk gebied is het aannemelijk dat plaatselijk wel slootdempingen en puinverhardingen aanwezig zijn. Aanbevolen wordt om hiernaar een aanvullend, historisch onderzoek te verrichten.

Het historisch onderzoek is in 2014 verricht en als bijlage 7 opgenomen. Uit het onderzoek komt naar voren dat in het gebied waar de verbinding in open ontgraving wordt gerealiseerd tussen de 70 en 80 slootdempingen aanwezig zijn uit de tweede helft van de vorige eeuw waardoor deze verdacht zijn op het voorkomen van o.a. zware metalen en asbest.

Daarnaast zijn in het plangebied enkele puinverhardingen waargenomen. De puinverhardingen bevinden zich ter plaatse van gebiedsdelen waar gestuurde boringen zullen plaatsvinden. Deze puinverhardingen vormen daarom geen belemmeringen voor de werkzaamheden.

⁶ In dit geval betreft het ruimtelijk besluit het bestemmingsplan.

⁷ In de omgeving van het plangebied zijn in het verleden bodemonderzoeken uitgevoerd. De resultaten van deze onderzoeken zijn in de quickscan beschreven en in de beoordeling betrokken.

Conclusie

In verband met de voorgenomen graafwerkzaamheden is inzicht in de bodemkwaliteit ter plaatse van de slootdempingen noodzakelijk. Hiertoe zullen de slootdempingen in het 4de kwartaal van 2014 steekproefsgewijs worden onderzocht. Aan de hand van de bevindingen wordt in overleg met de provincie Noord-Holland een raamsaneringsplan⁸ opgesteld dat voorziet in een werkwijze die wordt gevolgd in het geval dat tijdens de werkzaamheden een verontreiniging wordt aangetroffen.

Het plan wordt in de gebruiksfase overigens niet negatief beïnvloed door de eventueel aangetroffen bodemverontreinigingen. De bodem is daarmee geschikt voor het toekomstige gebruik.

Het aspect bodem vormt derhalve geen belemmering voor de realisatie van het plan.

5.5 Elektromagnetische velden

Wet- en regelgeving

De nota 'Nuchter omgaan met risico's' gaat in op het voorzorgsbeginsel. Het voorzorgsbeginsel houdt kort gezegd in dat, wanneer een activiteit potentieel schadelijke effecten kan hebben, maatregelen ter voorkoming of beperking van die potentiële effecten niet achterwege mogen worden gelaten op de enkele grond, dat wetenschappelijk onzeker is of die effectendaadwerkelijk zullen optreden.

Met betrekking tot de magneetvelden in relatie met bovengrondse hoogspanningslijnen is de nota nader ingevuld in de brief met betrekking tot hoogspanningslijnen van de toenmalige Staatssecretaris van VROM van 3 oktober 2005. Deze brief bevat een advies aan onder meer gemeenten en beheerders van het hoogspanningsnet. Het advies is gebaseerd op de beschikbare wetenschappelijke informatie en het voorzorgsbeginsel.

Het advies is van toepassing op, zoals dat toen heette, de vaststelling van streek- en bestemmingsplannen en van de tracés van bovengrondse hoogspanningslijnen, dan wel bij wijzigingen in bestaande plannen of van bestaan de hoogspanningslijnen, en geeft aan zo veel als redelijkerwijs mogelijk is te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen langdurig verblijven in het gebied rond bovengrondse hoogspanningslijnen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (de magneetveldzone).

Naar aanleiding van concrete vragen van gemeenten, provincies en netbeheerders en enkele rechterlijke uitspraken, heeft de toenmalige Minister van VROM bij brief van 4 november 2008 het advies van 3 oktober 2005 verduidelijkt. Enkele definities van begrippen als een 'langdurig verblijf' en 'gevoelige bestemmingen' zijn nader verduidelijkt. Tot een 'langdurig verblijf' wordt gerekend een verblijf van minimaal 14-18 uur per dag gedurende minimaal een jaar. Tot de 'gevoelige bestemmingen' worden gerekend woningen, scholen, crèches en kinderopvangplaatsen met bijbehorende erven en buitenspeelruimten. Daarnaast wordt dieper ingegaan op de betekenis van het voorzorgsbeginsel als basis voor het beleid. De brief is mede gebaseerd op een advies van de Gezondheidsraad van 21 februari 2008.

Het advies van de toenmalige Staatssecretaris van VROM is alleen van toepassing op bovengrondse hoogspanningsverbindingen vanaf 50kV en is niet van toepassing op ondergrondse kabelverbindingen. Desondanks is in dit plan aandacht besteed aan dit onderwerp en is onderzocht en wordt aangegeven waar in dit concrete geval de magneetveldzone van 0,4 microtesla ligt.

Plansituatie

Ondanks dat het hoogspanningslijnenbeleid van de rijksoverheid met betrekking tot magnetische velden (en de daarbij horende handreiking van het RIVM voor het berekenen van de breedte van de specifieke magneetveldzone) uitsluitend van toepassing is op bovengrondse hoogspanningslijnen is de magneetveldzone berekend voor de ondergrondse 150kV-verbinding, zie bijlage 8.

⁸ Het raamsaneringsplan wordt beschikt door de provincie Noord-Holland.

Bij deze berekening is gebruik gemaakt van de notitie 'Afspraken over de berekening van de "magneetveldzone" bij ondergrondse kabels en hoogspanningsstations behorende tot de Randstad 380 kV verbinding', van het RIVM gehanteerd, in combinatie met de afspraken tussen het RIVM en TenneT van 12 december 2012 betreffende de rekenwijze bij een combinatie van een hoogspanningslijn en een hoogspanningskabel.

Uit de berekening blijkt dat aan weerszijden van de bestaande bovengrondse hoogspanningslijn de breedte van de specifieke magneetveldzone varieert tussen 60 en 65 meter. Langs het tracé van de ondergrondse 150kV-verbinding dient rekening gehouden te worden met een jaargemiddelde 0,4 microtesla magneetveldzone van 5 meter aan weerszijden van de verbinding. Dit betekent dat de toekomstige magneetveldzone van de ondergrondse 150kV-verbinding binnen de huidige specifieke magneetveldzone van de bestaande bovengrondse hoogspanningslijn valt. In de toekomstige situatie met de ondergrondse 150kV-verbinding vallen er niet meer gevoelige bestemmingen binnen de magneetveldzone dan in de huidige situatie met de bestaande bovengrondse hoogspanningslijn.

Conclusie

Het bovenstaande is in overeenstemming met het beleid voor bovengrondse hoogspanningslijnen. Het aspect elektromagnetische velden vormt geen belemmering voor de realisatie van het plan.

5.6 Externe veiligheid

Wet- en regelgeving

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) is het wettelijk kader waarin (afstands)normen worden gesteld met betrekking tot risicovolle inrichtingen. Met name de relatie met risicogevoelige objecten in de omgeving is daarbij van belang. Doel is te voorkomen dat personen die permanent op een plaats verblijven een onevenredig groot risico lopen als gevolg van een ramp met een risicobron.

Voor transport van gevaarlijke stoffen is met name de Wet vervoer gevaarlijke stoffen relevant. Op korte termijn wordt het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) vastgesteld waarmee het verplicht wordt transportroutes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd vast te leggen in het bestemmingsplan.

Verder is het Besluit externe veiligheid buisleidingen van belang (Bevb). Het besluit onderscheidt twee categorieën risicogevoelige objecten, namelijk kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Bij kwetsbare objecten kan bijvoorbeeld worden gedacht aan woningen, ziekenhuizen, verpleeghuizen, scholen, kinderopvang, grote kantoren, hotels en winkelcomplexen en grote kampeer- en recreatieterreinen. Beperkt kwetsbare objecten zijn volgens het besluit bijvoorbeeld verspreid liggende woningen, dienstwoningen van derden, kleinere kantoren en objecten van hoge infrastructurele waarde zoals elektriciteitscentrales.

Er worden daarnaast twee vormen van risico onderscheiden: plaatsgebonden risico en groepsgebonden risico. Het plaatsgebonden risico (PR) is een maat voor het overlijdensrisico op een bepaalde plaats waarbij het niet van belang is of op die plaats daadwerkelijk een persoon aanwezig is. De grenswaarde voor kwetsbare objecten is 10-6 per jaar. Voor beperkt kwetsbare objecten wordt dit als richtwaarde gehanteerd. Het groepsrisico (GR) is een maat voor het overlijdensrisico voor een groep personen in een bepaald gebied als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en van een ongeval in die inrichting, waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

Ten aanzien van windturbines is het Handboek Risicozonering Windturbines (2013) een goede praktijkrichtlijn voor de inschatting van de risico's. Het Handboek biedt een richtlijn voor eigenaren van infrastructurele werken om de risico's te bepalen bij het uitbreiden van hun infrastructuur in de nabijheid van windturbines.

Plansituatie

De ondergrondse 150kV-verbinding is zelf geen risicovolle inrichting of object dan wel een (beperkt) kwetsbaar object in de zin van de hierboven beschreven regelgeving. Bovendien treedt binnen het

plangebied als gevolg van het plan geen wijziging op van de bestaande risicobronnen of het transport van gevaarlijke stoffen. Er vinden dus geen veranderingen plaats in het plaatsgebonden- en groepsrisico binnen het plangebied.

Het plangebied is wel gelegen in een voorgenomen herstructureringsgebied voor windenergie zoals dat is opgenomen in het ontwerp gewijzigde Provinciale Ruimtelijke Verordening. Afhankelijk van het type windturbine stelt het Handboek Risicozonering Windturbines allereerst eisen aan de afstand tussen de bestaande, bovengrondse hoogspanningsverbinding en de te realiseren windturbines. Door de realisatie van het plan wordt de voor windturbines beschikbare ruimte nog meer beperkt. In overleg met de provincie Noord-Holland zal worden afgestemd op welke wijze het plan en de windenergie-opgave naast elkaar kunnen worden gerealiseerd.

Conclusie

Gelet op bovenstaande bevindingen kan worden opgemerkt dat de realisatie van het plan vanuit het aspect externe veiligheid ruimtelijk aanvaardbaar is.

5.7 Flora en fauna

Wet- en regelgeving

In de Flora- en faunawet (Ffw) is de bescherming van soorten geregeld. De Ffw beschermt een groot aantal soorten planten en dieren. Deze mogen onder meer niet gedood, verjaagd, gevangen of verontrust worden. Dit is vastgelegd in de verbodsbepalingen van deze wet. Het plan kan mogelijk leiden tot overtreding van de verbodsbepalingen van de Ffw. Deze overtredingen zijn met mitigerende maatregelen te voorkomen of te beperken. Wanneer ondanks beschermende maatregelen overtreding van de verbodsbepaling plaatsvindt, is daarvoor een ontheffing vereist. Voor overtredingen ten aanzien van sommige soorten geldt in bepaalde gevallen een vrijstelling van de ontheffingsplicht. Wanneer een ontheffing wordt verleend kunnen compenserende maatregelen worden voorschreven, wanneer die noodzakelijk zijn om de gunstige staat van instandhouding van de betreffende soort te waarborgen.

Plansituatie

In september 2014 is een natuurtoets uitgevoerd. Deze natuurtoets is als bijlage 9 opgenomen en beschrijft en toetst de effecten van het plan op beschermde soorten die mogelijk voorkomen in (de nabijheid van) het plangebied. De uitgevoerde natuurtoets heeft geresulteerd in de volgende bevindingen:

- In het plangebied kunnen algemeen beschermde soorten (tabel 1) voorkomen. Voor deze soorten geldt een algemene vrijstelling, mits men zich houdt aan de algemene zorgplicht. Schade aan deze soorten kan worden voorkomen door de zorgplicht in acht te nemen.

De volgende beschermde soorten aanwezig zijn of worden verwacht:

- Tabel 2: rietorchis.
- Tabel 3: waterspitsmuis, Noordse woelmuis, meervleermuis, rugstreeppad.
- Vogels: diverse soorten.

Om de aanwezigheid van de hierboven aangegeven soorten daadwerkelijk vast te stellen, is in oktober 2014 een vervolgonderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek is als addendum bij bijlage 9 gevoegd. Uit het onderzoek blijkt dat de rietorchis en de noordse woelmuis niet in het plangebied voorkomen. Het plangebied is mogelijk wel geschikt voor de meervleermuis, de rugstreeppad en vogels (zie bijlage 9). In de omgeving van het plangebied komt mogelijk ook de waterspitsmuis voor. Door vooraf en tijdens de werkzaamheden maatregelen te treffen, worden effecten op deze soorten voorkomen.

De maatregelen worden voorafgaand aan het begin van de werkzaamheden vastgelegd in een ecologisch werkprotocol. Hierin zijn verschillende maatregelen uitgewerkt volgens de door de staatssecretaris van Economische Zaken in september 2014 goedgekeurde gedragscode van TenneT. Het gaat om

maatregelen, zoals het voorkomen van plassen water in het plangebied, het beperken van verlichting en het maaien van vegetaties voorafgaand aan de werkzaamheden. Wanneer gewerkt wordt volgens het ecologisch werkprotocol is het aanvragen van een ontheffing niet noodzakelijk.

Conclusie

Het aspect flora en fauna vormt derhalve geen belemmering voor de realisatie van het plan.

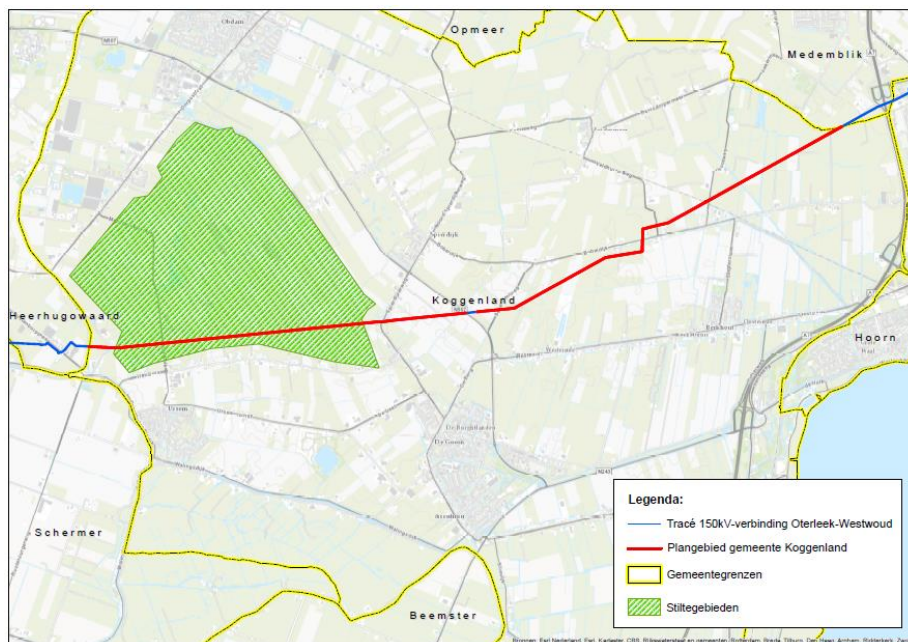
5.8 Geluid

Wet- en regelgeving

De Wet geluidhinder (Wgh) bepaalt dat indien een plan de realisatie van woningen en/of andere geluidgevoelige objecten mogelijk maakt, de van belang zijnde geluidhinderaspecten moeten worden onderzocht. Dit geldt eveneens wanneer een plan de realisatie of wijziging van een geluidbron mogelijk maakt, zoals een (spoor)weg of (industriële) inrichting.

Voor het plan zijn de bepalingen uit de Wgh niet relevant. Ten eerste omdat het plan geen woningen en/of andere geluidgevoelige objecten mogelijk maakt. Bovendien voorziet het plan niet in de realisatie van een (spoor)weg of de realisatie of wijziging van een inrichting. In het kader van een goede ruimtelijke ordening is het aspect geluid wel in beeld gebracht en beoordeeld.

In dit kader is ook gekeken naar relevante beleidskaders op het gebied van geluid, zoals stiltegebieden. De provincie Noord-Holland heeft 39 gebieden in de regio aangewezen als milieubeschermingsgebied in de categorie stilte. Deze stiltegebieden zijn benoemd in de provinciale milieuverordening. Om de kwaliteit van het gebied zoveel mogelijk te behouden mogen bepaalde activiteiten, zoals het varen met een waterscooter, niet plaatsvinden in een stiltegebied. Voor sommige activiteiten geldt een vrijstelling of kan bij de provincie Noord-Holland een ontheffing worden aangevraagd.

Afbeelding 5.5: Ligging plangebied (rode lijn) en stiltegebied 'De Wogmeer' (het groene gebied)

Plansituatie

In de aanlegfase kan enige geluidhinder optreden als gevolg van de boor- en graafwerkzaamheden en het bouwverkeer. Gelet op de plaatselijkheid en de beperkte duur van de geluidhinder treden er geen significante akoestische effecten op. Door het plan wordt bovendien geen geluidbron geïntroduceerd waardoor in de gebruiksfase geen akoestische effecten optreden.

Wel wordt een gedeelte van het plan aangelegd in het stiltegebied 'De Wogmeer'. Voor activiteiten die rechtstreeks verband houden met de aanleg, onderhoud of de exploitatie van infrastructurele werken geldt echter een vrijstelling.

Conclusie

Het aspect geluid vormt geen belemmering voor de realisatie van het plan.

5.9 Kabels en leidingen

Wet- en regelgeving

Onder kabels en leidingen worden voornamelijk kabels en leidingen voor telecommunicatie, elektriciteit, water en brandstoffen verstaan. Bij de aanleg van een 150kV-verbinding is het belangrijk om te bepalen of er andere kabels en leidingen aanwezig zijn die nadelig kunnen worden beïnvloed door de verbinding. Daarnaast is het ook mogelijk dat het functioneren van de 150kV-verbinding nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van kabels en leidingen.

Om de wederzijdse beïnvloeding van buisleidingen en hoogspanningssystemen in beeld te brengen wordt gebruikt gemaakt van de Nederlandse norm NEN 3654. Deze norm beoogt exploitanten van buisleiding- en hoogspanningssysteem te laten komen tot passende maatregelen om nadelige wederzijdse beïnvloeding uit te sluiten. Er worden richtlijnen gegeven welke moeten worden nageleefd om nadelige wederzijdse beïnvloeding van buisleiding- en hoogspanningssystemen te voorkomen.

Plansituatie

In 2014 is een KLIC melding uitgevoerd naar de eventueel in het plangebied aanwezige kabels en leidingen, zie bijlage 10. In het plangebied is een WRK- en waterleiding en een laagspanningskabel van PWN aanwezig. PWN heeft desgevraagd aangegeven dat er geen sprake is van een nadelige beïnvloeding tussen de WRK- en waterleiding en de ondergrondse 150kV-verbinding.

Conclusie

Het aspect kabels en leidingen vormt geen belemmering voor de realisatie van het plan.

5.10 Luchtkwaliteit

Wet- en regelgeving

Het wettelijk kader voor luchtkwaliteitseisen is opgenomen in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer (Wm). In bijlage 2 van de Wm zijn grenswaarden opgenomen voor onder andere de luchtverontreinigende componenten stikstofdioxide, fijn stof, zwaveldioxide, lood, benzeen, koolmonoxide en stikstofdioxiden. De concentraties van deze stoffen in de buitenlucht moeten voldoen aan deze grenswaarden.

Plansituatie

In de aanlegfase zijn de verkeersbewegingen door het bouwverkeer beperkt en tijdelijk waardoor het plan nauwelijks bijdraagt aan de concentratie van de hierboven genoemde stoffen in de buitenlucht. In de gebruiksfase heeft het plan bovendien geen extra verkeersbewegingen tot gevolg.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de realisatie van het plan.

5.11 Milieuhinderlijke bedrijvigheid

Wet- en regelgeving

De aanwezigheid van bedrijven kan de kwaliteit van de leefomgeving beïnvloeden. Bedrijven kunnen geur, stof, geluid en gevaar ten gevolge hebben. Voorkomen moet worden dat bedrijven hinder veroorzaken naar de omgeving. Vooral indien het woongebieden of andere gevoelige bestemmingen betreft. Daarnaast moeten bedrijven zich kunnen ontwikkelen. Om dit te kunnen bereiken is het van belang dat bedrijven en

gevoelige bestemmingen ruimtelijk goed gesitueerd worden, zodat de bedrijven zo min mogelijk overlast opleveren en woongebieden de bedrijven zo min mogelijk beperken in hun bedrijfsvoering.

Plansituatie

De ondergrondse 150kV-verbinding is zelf geen object dat (agrarische) geur-, stof-, of andere hinder veroorzaakt. Ook is de verbinding niet gevoelig voor dergelijke hinder. Door het plan worden bovendien geen bedrijven en/of objecten die gevoelig zijn voor (agrarische) geurhinder, stofhinder en andere hinderaspecten mogelijk gemaakt.

Conclusie

Het aspect milieuhinderlijke bedrijvigheid vormt geen belemmering voor de realisatie van het plan.

5.12 Natuur

Wet- en regelgeving

In Nederland hebben veel natuurgebieden een beschermde status onder de Natuurbeschermingswet 1998 gekregen (Nbw 1998). De belangrijkste natuurgebieden zijn de Natura 2000-gebieden.

Onder Natura 2000-gebieden vallen de gebieden die op grond van de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn aangewezen/aangemeld. De Europese Unie heeft deze twee richtlijnen vastgesteld die moeten zorg dragen voor de bescherming van de belangrijkste Europese natuurwaarden: de Vogelrichtlijn uit 1979 en de Habitatrichtlijn uit 1992. Hoewel het om twee afzonderlijke richtlijnen gaat, worden ze vanwege hun overeenkomsten vaak in één adem genoemd. Men spreekt dan over de 'Vogel- en Habitatrichtlijn'. De Europese Unie heeft alle Vogel- en Habitatrichtlijngebieden ondergebracht in een samenhangend netwerk 'Natura 2000'.

Voor Natura 2000-gebieden gelden instandhoudingsdoelstellingen. De essentie van het beschermingsregime voor deze gebieden is dat deze instandhoudingsdoelstellingen niet in gevaar mogen komen. Om dit toetsbaar te maken, kent de Nbw 1998 voor projecten en andere handelingen die mogelijk gevolgen voor soorten en habitats van de betreffende gebieden hebben (inclusief externe werking), een vergunningplicht. Verlening van een vergunning voor een project is alleen aan de orde wanneer zeker is dat de instandhoudingsdoelstellingen van het gebied niet in gevaar komen.

Hiervan mag alleen worden afgeweken wanneer alternatieve oplossingen voor het project ontbreken en wanneer sprake is van dwingende redenen van groot openbaar belang. Bovendien moet voorafgaande aan het toestaan van een afwijking, zeker zijn dat alle schade gecompenseerd wordt, de zogenaamde ADC-toets:

- A - alternatieve oplossingen voor het plan ontbreken,
- D - er dwingende redenen van groot openbaar belang zijn, en
- C - de initiatiefnemer compenserende maatregelen vooraf en tijdig treft.

In de Nota Ruimte is op landelijk niveau de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) vastgelegd. Dit netwerk bestaat uit verbindingzones en beschermde reservaten en Natura 2000-gebieden. Het doel van de EHS is het vergroten en verbinden van natuurgebieden. Door deze verbindingen vindt uitwisseling plaats van planten en dieren tussen gebieden.

Met ingang van 1 oktober 2012 is de Ecologische Hoofdstructuur juridisch geborgd in het Barro. Binnen deze gebieden zijn geen ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk die strijdig zijn met de wezenlijke kenmerken en waarden van het natuurgebied (nee, tenzij-regime). Het kan zijn dat ruimtelijke ontwikkelingen die een negatief effect hebben op de wezenlijke kenmerken en waarden van een gebied, toch moeten doorgaan vanwege het grote belang ervan. In dat geval wordt de schade aan de natuur gecompenseerd op een manier die bijdraagt aan het creëren van een robuuste EHS. De wezenlijke kenmerken en waarden worden o.a. gevormd door de natuurbeheertypen en ambities die in het Natuurbeheerplan 2015 zijn vastgelegd.

Naar verwachting nemen gedeputeerde staten van Noord-Holland in september 2014 een besluit over het definitieve Natuurbeheerplan 2015. Bij aantasting van de wezenlijke kenmerken en waarden kan een ontwikkeling doorgang vinden mits:

- Er sprake is van een groot openbaar belang.
- Er geen reële andere mogelijkheden zijn.
- En de negatieve effecten waar mogelijk worden beperkt en de overblijvende effecten worden gecompenseerd.

Voor gronden die grenzen aan de EHS, maar daar zelf buiten liggen, gelden geen beperkingen. De EHS heeft, in tegenstelling tot Natura 2000-gebieden, geen 'externe werking' die een toets van gebruik aangrenzend aan het natuurgebied verplicht stelt.

Weidevogelgebieden maakten voorheen deel uit van de PEHS (Provinciale Ecologische Hoofdstructuur: EHS, weidevogelgebied en ecologische verbindingzones). De weidevogelgebieden zijn "agrarische gebieden die actuele of potentiële waarde hebben voor de weidevogels. Voortzetting van het agrarisch gebruik is een vereiste voor behoud of ontwikkeling van die waarden.

De ligging van de EHS en de ecologische verbindingzones en het weidevogelleefgebied is opgenomen in twee documenten: de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie en het Natuurbeheerplan.

De wezenlijke kenmerken en waarden zijn in elk gebied gedefinieerd als de in een gebied aanwezige natuurwaarden en, voor gebieden met een bestemming natuur, tevens de potentiële natuurwaarden, de daarvoor vereiste bodem- en watercondities en de voor het gebied kenmerkende landschapsstructuur en belevingswaarden.

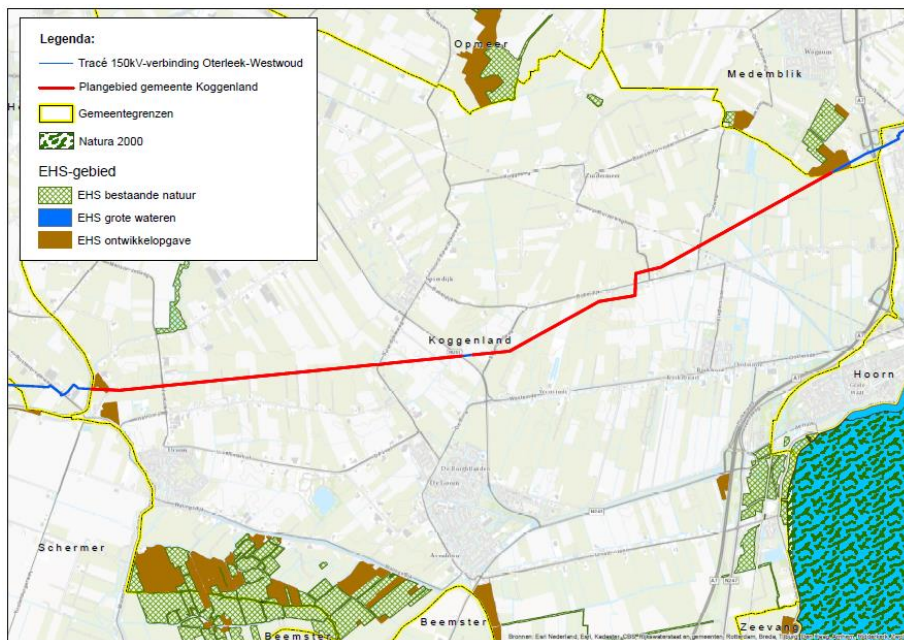
Plansituatie

In de in bijlage 9 opgenomen natuurtoets zijn de effecten op de beschermde gebieden beschreven en getoetst. De resultaten zijn in de onderstaande paragrafen kort weergegeven.

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied is Markermeer & IJmeer, zie het groen/blauwe gebied in afbeelding 5.6. De werkzaamheden in de aanlegfase van het plan leiden tot een toename van geluid en visuele prikkels naar de omgeving. Deze effecten zijn echter niet meer merkbaar op een afstand van 3 km. Dit effect is zeker uitgesloten omdat tussen de werkzaamheden en Natura 2000-gebieden, wegen en bebouwing aanwezig is.

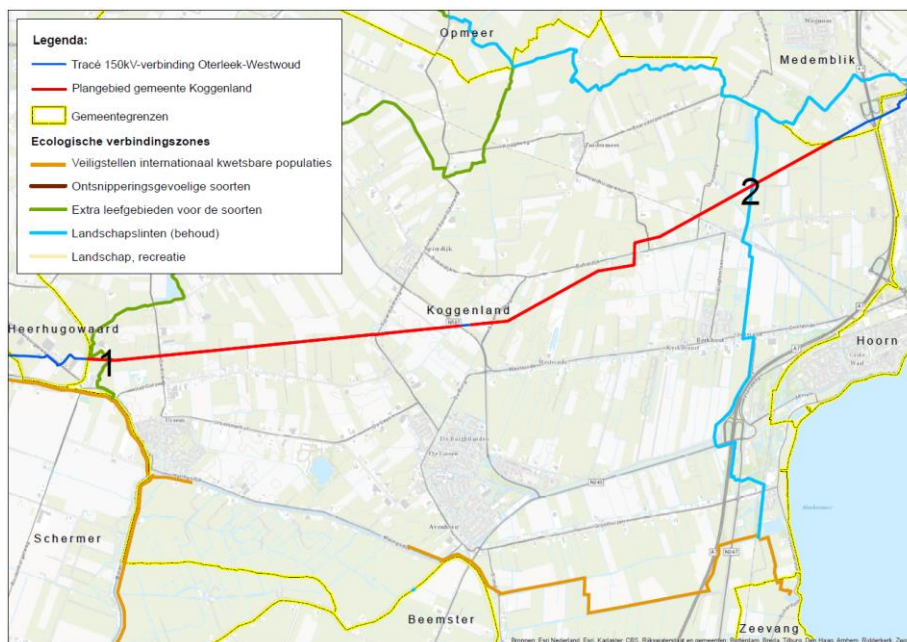
Transport van en naar het plangebied vindt plaats over bestaande wegen. Aangezien hier al door verkeer gebruik van wordt gemaakt, zijn effecten als gevolg van verkeersbewegingen uitgesloten. Verder zijn effecten in de gebruiksfase van het plan ook uitgesloten, de kabel ligt ondergronds, waardoor een vergelijkbare situatie als de huidige ontstaat.

Omdat effecten in zowel de aanleg- als gebruiksfase van het plan zijn uitgesloten, is het opstellen van een passende beoordeling, en daarmee een plan-MER vanuit het Natura 2000-belang, niet vereist.

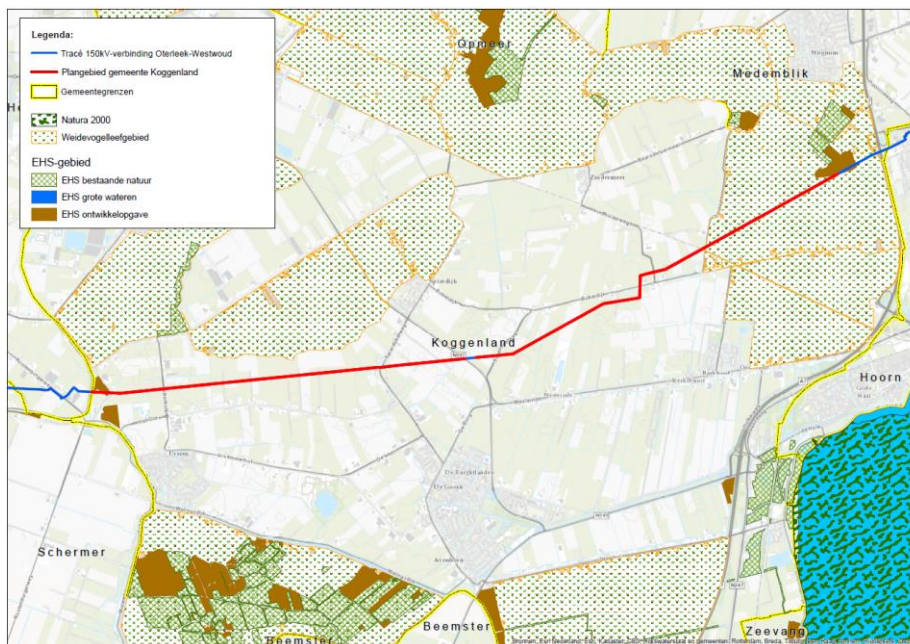

Afbeelding 5.6: Ligging plangebied en Natura 2000-gebied (het groen/blauwe gebied)

In het bruine gebied in afbeelding 5.6 en ter plaatse van de nummers 1 en 2 in afbeelding 5.7 is aangeduid waar het plangebied respectievelijk de EHS en de ecologische verbingszone (EVZ) kruist. Afbeelding 5.8 geeft de huidige ligging van weidevogelleefgebieden in het plangebied aan.

Afbeelding 5.7: Ligging plangebied (rode lijn) en huidige natuurwaarden en ambitie volgens het natuurbeheerplan voor de EVZ

Afbeelding 5.8: Ligging plangebied (rode lijn) en weidevogelleefgebied (lichtgroen gestippeld gebied)

Het plan kruist de EHS bij Rustenburg. De ondergrondse 150kV-verbinding wordt hier aangelegd door een gestuurde boring zodanig dat de werkzaamheden buiten de EHS plaatsvinden. In dit geval zijn effecten op wezenlijke waarden en kenmerken van de EHS uitgesloten.

Op de locaties waar het plan de EVZ's kruist, wordt de verbinding aangelegd door een gestuurde boring. Hierdoor vinden de werkzaamheden buiten de EVZ's plaats en zijn effecten op de EVZ's uitgesloten. Tijdens en na de werkzaamheden blijft de functie van de EVZ's gehandhaafd.

Voor de weidevogelleefgebieden geldt dat er sprake is van tijdelijke effecten. Tijdens de ontgravingen hebben de werkstrook en de omgeving geen functie. Weidevogelleefgebieden overlappen grotendeels met het Agrarische beheertype A01.01 Weidevogelgebied: dit zijn productieve graslanden met een aangepast maaibeheer vanwege de broedperiode van weidevogels, waarbij het mogelijk is om een deel van het jaar het land een plasdrassituatie te laten ontstaan voor vogels. De werkzaamheden staan de geldende doelstellingen niet in de weg: na de werkzaamheden is de strook weer te ontwikkelen op een manier dat deze een functie heeft voor weidevogels. Voor de effecten op weidevogels zelf, verwijzen wij naar paragraaf 5.6 'Flora en fauna'.

Conclusie

Het plan heeft geen effecten op Natura 2000-gebieden en de EHS. De effecten op weidevogelgebieden zijn tijdelijk. Het aspect natuur vormt derhalve geen belemmering voor de realisatie van het plan.

5.13 Explosieven

Wet- en regelgeving

Op een onbekend aantal plaatsen in Nederland liggen nog bommen, granaten en andere munitie uit de Tweede Wereldoorlog. Tot op heden worden bij grond- en waterwerkzaamheden nog nagenoeg dagelijks Conventionele Explosieven gevonden.

Volgens mondiale, militaire inschatting is van al het materieel dat gedurende de Tweede Wereldoorlog (1940-1945) verschoten of afgeworpen is, ondergronds 10% en onder water 15% niet tot ontploffing gekomen. Wanneer deze explosieven bij werkzaamheden worden aangetroffen, kunnen deze gevaar opleveren voor de publieke veiligheid. Daarnaast kunnen deze vondsten een zware belasting voor het milieu vormen.

Plansituatie

In 2014 is een vooronderzoek verricht naar de aanwezigheid van niet conventionele explosieven, zie bijlage 11. In het vooronderzoek is het plangebied als onverdacht aangemerkt. Nader onderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Conclusie

Het aspect explosieven vormt derhalve geen belemmering voor de realisatie van het plan.

5.14 Water

Wet- en regelgeving

Voor ruimtelijke besluiten, zoals de omgevingsvergunning om af te wijken van het geldende planologische regime, vereist het Bro dat de gevolgen voor de waterhuishouding worden beschreven. Hiertoe is een watertoets doorlopen.

De watertoets is een procesinstrument waarmee ruimtelijke plannen en besluiten kunnen worden getoetst op waterhuishoudkundige aspecten. Het betreft het vroegtijdig informeren en adviseren over en het afwegen en uiteindelijk beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in de ruimtelijke plannen en besluiten. De watertoets heeft tot doel te waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen.

In overleg met betrokken waterbeheerders worden voor het plan relevante wateraspecten uitgewerkt. Hierbij worden wet- en regelgeving, zoals de Europese Kaderrichtlijn Water, de Waterwet, het Provinciaal Waterplan Noord-Holland, het Besluit lozen buiten inrichtingen en de keur en legger van het Hoogheemraadschap Holland Noorderkwartier betrokken.

In het kader van het plan heeft regelmatig overleg plaatsgevonden met de waterbeheerder, het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK). De waterbeheerder is zodoende betrokken bij het planvormingsproces.

In de watertoets is aandacht besteed aan de waterkwantiteit, het onttrekken en lozen van grondwater en waterkeringen. De resultaten van de toets en het vooroverleg zijn in bijlage 12 opgenomen en verwerkt in deze toelichting. Hiermee kan gesteld worden dat de watertoets is doorlopen.

Plansituatie

Waterkwantiteit

Een toename van het verhard oppervlak dient in beginsel te worden gecompenseerd in de vorm van een toename van het waterbergend vermogen. Het plan leidt niet tot een toename van het verhard oppervlak, waardoor geen compensatie vereist is.

Voor de aanleg van het plan worden geen sloten of vaarten gedempt en ook wordt er geen extra water gegraven. De meeste bestaande sloten en vaarten worden gekruist door middel van een gestuurde boring. Het bestaande watersysteem ondervindt daardoor geen hinder van het plan.

Tijdelijke onttrekkingen grondwater en lozingen

Om de aanleg van het plan in den droge te kunnen uitvoeren, is bemaling noodzakelijk. Het vrijkomende grondwater wordt in principe geloosd op het oppervlaktewater. Reddyn heeft reeds een aanvraag ingediend voor het onttrekken en lozen van bemalingswater tijdens de aanleg van het plan.

Het tracé wordt opgeknipt in sleuven van ongeveer 1000 meter waarbij telkens maximaal 12 dagen onttrekkingen en lozingen plaatsvinden, maar niet in een continu proces. Het debiet bedraagt ongeveer 20 m³/uur, 480 m³/etmaal en totaal 5.760 m³/twaalf dagen. In totaliteit zullen de tracés gezamenlijk een lengte

van ongeveer 25 kilometer hebben en zullen de onttrekkingen en lozingen maximaal 325 dagen duren. Deze werkzaamheden vallen onder de algemene regels bij de Keur van het HHNK. Dit betekent dat de relevante watersysteembelangen voldoende zijn geborgd.

Waterkering

Het plan kruist de Ringvaart en de waterkering Oostdijk in de gemeente Heerhugowaard. De beschermingszone van deze waterkering ligt in het plangebied. De ondergrondse 150kV-verbinding wordt op deze locatie via een gestuurde boring aangelegd. Voor deze booractiviteit is een aanvraag om een watervergunning ingediend bij het HHNK. De aanvraag is door het HHNK beoordeeld. Uit de beoordeling blijkt dat de zorg voor de waterhuishouding en de waterkeringen, met inachtneming van de aan de watervergunning verbonden voorschriften, voldoende is geborgd. Het HHNK heeft vervolgens op 17 mei 2010 de watervergunning verleend.

Conclusie

In de watertoets is aandacht besteed aan de waterkwantiteit, het onttrekken en lozen van grondwater en waterkeringen. De watertoets is beoordeeld en akkoord bevonden door het HHNK. Het aspect water vormt geen belemmering voor de realisatie van het plan.

6 Juridische planbeschrijving

In dit hoofdstuk wordt allereerst ingegaan op de opzet van het bestemmingsplan. Daarna komen de bestemming en bijbehorende planregels aan de orde.

6.1 Opzet bestemmingsplan

Het voorliggende bestemmingsplan herzielt het geldende bestemmingsplan “Landelijk Gebied Koggenland” gedeeltelijk door de toevoeging van de dubbelbestemming ‘Leiding - Hoogspanning’ en bijbehorende planregels. De dubbelbestemming ligt over de basisbestemmingen, zoals die in het bestemmingsplan “Landelijk Gebied Koggenland” zijn vastgelegd. Die basisbestemmingen blijven ongewijzigd. Dit is geregeld doordat er een schakelbepaling in de regels (artikel 5) van dit bestemmingsplan is opgenomen, waarin het bestemmingsplan “Landelijk Gebied Koggenland” van toepassing is verklaard.

Het karakter van de dubbelbestemming brengt wel mee dat een dubbelbestemming voorrang heeft boven de basisbestemming. Het waarborgen van belangen met behulp van een dubbelbestemming leidt tot bijzondere of extra regels of noodzaakt tot een nadere afweging van belangen.

Regeling Standaarden Ruimtelijke Ordening 2012

Dit bestemmingsplan is opgezet conform de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Beluik ruimtelijke ordening (Bro), zoals die gelden per 1 juli 2008. Inherent hieraan is de toepassing van de RO Standaarden 2012 waarvan de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (SVBP) deel uitmaakt. De SVBP maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op eenzelfde manier worden verbeeld. De SVBP 2012 is toegespitst op de regels die voorschrijven hoe bestemmingsplannen conform de Wro en Bro moeten worden gemaakt. De SVBP geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zowel digitaal als analoog. De regels van dit bestemmingsplan zijn opgesteld conform deze standaarden.

6.2 Bestemming

Leiding - Hoogspanning

De dubbelbestemming ‘Leiding - Hoogspanning’ voorziet in een juridisch-planologische regeling voor de ondergrondse 150kV- verbinding.

Voor de aanleg en instandhouding van de ondergrondse 150kV-verbinding moet gebruik kunnen (blijven) gemaakt van een strook grond rondom de verbinding. Deze strook, de belaste strook, is vastgesteld op basis van het benodigd ruimtebeslag voor de aanleg en instandhouding. Daarbij wordt eveneens rekening gehouden met veiligheidseisen. De breedte van de strook varieert afhankelijk van de precieze uitvoering van de verbinding. Daarnaast heeft de lange geschiedenis van het plan, de reeds gemaakte afspraken met stakeholders en de aanleg van deze verbinding in driehoek, in plaats van een plat vlak, in dit geval geleid tot een totale breedte van de belaste strook in het plangebied van 3 meter.

Binnen de strook die voor de leiding op de verbeelding is vastgelegd, geldt dat geen gebouwen en bouwwerken mogen worden gebouwd, anders dan ten behoeve van de hoogspanningsverbinding. Na afwijking kunnen wel bouwwerken worden toegestaan, die binnen de basisbestemmingen zijn toegelaten.

Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, en van werkzaamheden

Voor diverse werkzaamheden in de dubbelbestemming voorziet het bestemmingsplan in een zogenaamd aanlegvergunningstelsel (omgevingsvergunning voor uitvoeren van werken of werkzaamheden). Bepaalde werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden zijn aan een vergunningplicht gekoppeld om te voorkomen dat in een bestemmingsplan begrepen gronden minder geschikt worden voor de verwezenlijking van de daarin opgenomen bestemmingen, maar ook om reeds verwezenlijkte bestemmingen te handhaven en te beschermen. De vergunningplicht dient ervoor om het ongestoorde functioneren van de verbinding te

kunnen garanderen alsmede de veiligheid van gebruikers van gronden die in de nabijheid van de verbinding zijn gelegen.

Echter mag de dubbelbestemming niet onevenredig beperkend zijn voor het normale agrarische grondgebruik dat plaatsvindt op en in de gronden waarbinnen de dubbelbestemming van toepassing is. Daarom is een minimale diepte opgenomen van de betreffende werken/werkzaamheden waarvoor de vergunningplicht geldt. Hierdoor blijft het normale agrarische grondgebruik in ieder geval mogelijk (voorzover dit niet dieper dan 80 cm beneden maaiveld plaatsvindt). Daarnaast is het aanbrengen van drainagevoorzieningen (tot een diepte van 1 meter beneden maaiveld) uitgesloten van de vergunningplicht, waardoor er geen sprake is van een onevenredige beperking.

7 Uitvoerbaarheid

Voorliggend hoofdstuk geeft inzicht in de financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan.

7.1 Financiële uitvoerbaarheid

Financiering

TenneT heeft een gedegen economische haalbaarheidstoets uitgevoerd waaruit is gebleken dat de investeringen noodzakelijk en verantwoord zijn. Financiële investeringen en risico's liggen bij TenneT.

Reeds aanwezige bovengrondse- en ondergrondse infrastructuur (elektriciteit, gas, riolering, etc.) zal onder de verantwoordelijkheid van TenneT zo nodig worden aangepast in goed overleg met de eigenaren en de bevoegde instanties.

Grondexploitatie en planschade

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) verplicht gemeenten om de kosten van bouw- en of verbouwplannen te verhalen op grondexploitanten. De kosten kunnen in beginsel worden verhaald door het opstellen van een exploitatieplan of het afsluiten van een anterieure overeenkomst. Het kostenverhaal richt zich op bouw- en of verbouwplannen. De definitie van wat onder een bouwplan moet worden verstaan is opgenomen in het Bro:

- De bouw van een of meer woningen.
- De bouw van een of meer andere hoofdgebouwen.
- De uitbreiding van een gebouw met ten minste 1000 m² bruto-vloeroppervlakte of met een of meer woningen.
- De verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor woondoeleinden, mits ten minste 10 woningen worden gerealiseerd.
- De verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor detailhandel, dienstverlening, kantoor of horecadoeleinden, mits de cumulatieve oppervlakte van de nieuwe functies ten minste 1500 m² bruto-vloeroppervlakte bedraagt.
- De bouw van kassen met een oppervlakte van ten minste 1000 m² bruto-vloeroppervlakte.

Het plan houdt geen bouw- en of verbouwplan in. Het opstellen van een exploitatieplan en/of het afsluiten van een anterieure overeenkomst is dan ook niet aan de orde.

Met de gemeente Koggenland zal TenneT een planschadeverhaalsovereenkomst sluiten. Daarmee wordt het verhalen van planschade doorgelegd van de gemeente Koggenland aan TenneT. Deze overeenkomst wordt gesloten voorafgaande aan besluitvorming door het college op de aanvraag waar deze ruimtelijke onderbouwing bij hoort.

Beschikbaarheid gronden

Voor zover de uitvoerbaarheid van het plan nog afhankelijk is van het beschikbaar hebben van gronden waarin de ondergrondse 150kV-verbinding kan worden opgemerkt dat deze beschikbaarheid verzekerd is middels de mogelijkheid toepassing te geven aan de Belemmeringenwet Privaatrecht.

TenneT tracht op minnelijke wijze met grondeigenaren, overige zakelijk gerechtigden en gebruikers overeenstemming te bereiken over het gebruik van een strook grond (de zakelijk rechtstrook) ter plaatse van de ondergrondse 150kV-verbinding door middel van het vestigen van een zakelijk recht. Dit wordt in beginsel vastgelegd in een zakelijk recht overeenkomst. In het geval op minnelijke wijze geen overeenstemming kan worden bereikt, kan voor aanleg en instandhouding van de verbinding een beroep

worden gedaan op de Belemmeringenwet Privaatrecht.⁹ Middels deze wet kan door de minister van Infrastructuur en Milieu aan de rechthebbenden op de grond een zogenaamde gedoogplicht worden opgelegd.

Conclusie

Geconstateerd moet worden dat het plan financieel uitvoerbaar is.

7.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

In deze paragraaf wordt de procedure die het bestemmingsplan moet doorlopen en de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding van het plan worden betrokken, kort beschreven.¹⁰

Voorbereiding

Ter voorbereiding van het bestemmingsplan pleegt de gemeente Koggenland vooroverleg met het bestuur van het hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, met de Veiligheidsregio Noord-Holland Noord en met die diensten van provincie die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het bestemmingsplan in het geding zijn. De resultaten van het vooroverleg zijn opgenomen in de Nota Vooroverleg die als bijlage 13 bij deze toelichting is gevoegd. De resultaten van het vooroverleg zijn betrokken bij het opstellen van het ontwerp bestemmingsplan, maar hebben niet geleid tot een aanpassing daarvan.

Besluitvorming

Het bestemmingsplan is voorbereid met de openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Dit betekent dat eerst een ontwerp van het bestemmingsplan ter inzage is gelegd. Gedurende de terinzagelegging van het ontwerp bestemmingsplan heeft eenieder gedurende zes weken de mogelijkheid gehad om zienswijze in te dienen. Het ontwerp van dit bestemmingsplan heeft met ingang van 12 januari 2015 gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage gelegen. Gedurende deze periode is een tweetal zienswijzen ingediend, waarvan een zienswijze weer is ingetrokken, zie bijlage 14. De zienswijzen zijn samengevat en beantwoord in de Zienswijzennota, zie bijlage 15, en hebben geleid tot een tweetal tekstuele wijzigingen in deze toelichting.

Beroep

Nadat het ontwerp bestemmingsplan is vastgesteld en het bestemmingsplan bekend is gemaakt, konden belanghebbenden, die eerder een zienswijze tegen het ontwerpbesluit hadden ingediend of redelijkerwijs niet in de gelegenheid zijn geweest om tegen het ontwerp bestemmingsplan een zienswijze in te dienen, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Naar aanleiding daarvan diende het bestemmingsplan te worden gerepareerd op basis van de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 augustus 2016, nummer 201508416/1/R1, en is op 19 december 2016 het herstelbesluit daartoe genomen door de gemeenteraad van Koggenland. Vervolgens bestaat de mogelijkheid om tijdens de terinzagelegging van het gedeeltelijk opnieuw vastgestelde bestemmingsplan, beroep aan te tekenen tegen de door middel van dat herstelbesluit gewijzigde onderdelen van het bestemmingsplan. Het herstelbesluit is als onderdeel van de digitale bestanden van het bestemmingsplan gepubliceerd op ruimtelijkeplannen.nl. Het oorspronkelijke vaststellingsbesluit en de hierboven bedoelde uitspraak zijn opgenomen als bijlage 16 bij deze toelichting.

⁹ De toegang tot de Belemmeringenwet Privaatrecht voor de aanleg van elektriciteitsnetten zoals die in dit plan aan de orde is, is geregeld in artikel 20 van de E-wet.

¹⁰ Indien er naast dit bestemmingsplan nog andere vergunningen c.q. ontheffingen noodzakelijk zijn om het plan te realiseren, zullen worden aangevraagd.

BIJLAGEN

- Bijlage 1: Verkenning tracéalternatieven Ondergrondse 150kV-verbinding Oterleek - Westwoud, Reddyn, 11 september 2014.
- Bijlage 2: Vormvrije m.e.r.-beoordelingsnotitie 150KV-kabelverbinding Oterleek - Westwoud, Arcadis, 19 september 2014.
- Bijlage 3: Quickscan Archeologie en NGCE Kabeltracé Westwoud-Oterleek, Buro de Brug, augustus 2009.
- Bijlage 4: Bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek 'Kabeltracé Oterleek-Westwoud', Buro de Brug, B09-30, 2009.
- Bijlage 5: Archeologische Quickscan, Archeologie West-Friesland, 9 september 2014.
- Bijlage 6: Quickscan beoordeling bodemkwaliteit 20 km traject Oterleek-Westwoud, Oranjewoud, 5 juni 2013.
- Bijlage 7: Historisch onderzoek slootdempingen en puinverhardingen 20 km tracé Oterleek-Westwoud, Anteagroup, 15 augustus 2014.
- Bijlage 8: Rapport 'Hoogspanningsverbinding Oterleek - Westwoud Jaargemiddelde 0,4 microtesla magneetveldzone', Liandon, 29 januari 2013.
- Bijlage 9: Natuurtoets 150KV-kabelverbinding Oterleek-Westwoud, Arcadis, 9 september 2014. Addendum natuuronderzoek 150kV-kabelverbinding Oterleek - Westwoud, Arcadis, 23 oktober 2014 .
- Bijlage 10: KLIC-melding, 18 augustus 2014.
- Bijlage 11: Vooronderzoek naar het risico op het aantreffen van conventionele explosieven in het onderzoeksgebied 'Kabelverbinding Oterleek-Westwoud', Explosive Clearance Group, 10 juli 2014.
- Bijlage 12: Resultaten watertoets HHNK, 24 juli 2014.
- Bijlage 13: Nota Vooroverleg, 23 december 2014.
- Bijlage 14: Intrekking zienswijze provincie Noord-Holland
- Bijlage 15: Zienswijzennota
- Bijlage 16: Oorspronkelijk raadsbesluit en uitspraak Raad van State